

Krizin faturasını yine işçi ve emekçiler ödeyecek

Türkiye kapitalizmi sürekli bir şekilde krizler içinde debelenirken, sermaye hükümetleri bu krizleri işçi ve emekçilerin omuzlarına yüklemenin, kapitalistleri rahatlatmanın çabasında oldu. Şimdilerde bir kez daha emekçilerin "kemer sıkması" bekleniyor.

Bütçe açığı gittikçe artıyor. Astronomik vergi zamları bu krizden kurtulmak için son çırpınışlar oluyor. Yeni torba yasa hazırlıklarından bahsediliyor. Erdoğan'ın da itiraf ettiği üzere Varlık Fonu da başarısızlıkla sonuçlandı. BES soygununda da amaçlarına ulaşamadılar. İşçi ve emekçilerin büyük çoğunluğu bu soygunu kabul etmediklerini gösterdiler. **s.6**

Haftalık
Sosyalist
Siyasal Gazete
ISSN 1300-3585

Sayı 2017 / 39
13 Ekim 2017 * 1 TL

Kızıl Bayrak

www.kizilbayrak12.net

Amerikancı iktidarın
açmazları derinleşiyor

Efendi-uşak ilişkisinde kriz büyüyor!

İdlib savaşı ve bölgede
değişen dengeler

Suriye'deki savaşın kritik halkalarından biri kabul edilen İdlib'in cihatçı çetelerden arındırılması süreci de fiilen başladı.

"İşte barış, dünyayla yarış"
mı, "sınıfa karşı sınıf" mı?

İşçi sınıfının mücadelelerle kazanılmış bir hakkı olan TİS'ler, işçi sınıfını MESS'in dayatmalarına boyun eğdirmenin aracına dönüştürülmektedir.

Burjuva demokrasiden
koyu polis devletine doğru

Krizin derinleştiği dönemlerde burjuva demokrasisi denen tül kalkar ve yavaş yavaş altında insanlık düşmanı bir rejim olan faşizmin kanlı dişleri belirir.

MİB MYK toplantı sonuçları

s.7

Gerçek ve kalıcı çözüm için devrim, devrim için devrimci sınıf hareketi!

s.12

Amerikancı iktidarın açmazları derinleşiyor...

Efendi-uşak ilişkisinde kriz büyüyor

Son kriz göstermektedir ki, ABD yönetiminin bölgesel gelişmelerde kendi öncelikleri üzerinden hareket eden bir uşağa tahammülü kalmamıştır. Çünkü, yer yer kırmızı çizgileri aşıya da bugüne kadar kendisine önemli hizmetler sunan Erdoğan yönetiminin artık kendisi açısından ciddi bir sorun alanına dönüştüğünü düşünmektedir.

AKP iktidarını açmaza alan sorunlar her geçen gün derinleşiyor. Suriye savaşı, Kürt sorunu, Batı ile gerilen ipler, bir türlü aşılamayan rejim krizi ve tüm bu gelişmelerin ağırlaştırdığı ekonomik kriz Erdoğan yönetimini bunaltan sorun alanları olarak öne çıkıyor.

Gelenen aşamada bunlara ABD emperyalizmi ile yaşanan siyasi kriz eklendi. ABD İstanbul Başkonsolosluğu'nda irtibat görevlisi olarak çalışan Metin Topuz'un tutuklanmasıyla başlayan süreç, ABD ile AKP iktidarı arasındaki gerilime yeni bir boyut kazandı. Öyle ki, bu olay karşısında ABD'nin vize işlemlerini askıya alması uluslararası kamuoyunda "on yıllardır yaşanan en büyük soğukluk" olarak yorumlandı. Sorun karşısında yapılan karşılıklı açıklamalar ise, alınan tutumların basit diplomatik işlemler olmadığını gözler önüne serdi.

ABD'nin başını çektiği batılı emperyalist güçlerin Tayyip Erdoğan yönetiminden rahatsız olduğu uzun bir süredir biliniyor. Erdoğan'ın Türkiye'yi öngörülemez bir ülke haline getirdiğini düşünen emperyalistler, gerek bölgesel çıkarları, gerekse bir alternatiften yoksun olmalarından kaynaklı bugüne kadar açık bir tutum geliştirmekten geri duruyorlardı. AKP iktidarını sık sık "limitleri aşmama" konusunda uyararak ve telkinlerde bulunan ABD emperyalizmi, son kriz sürecinde daha açık bir tutum içerisine girmiş görünüyor.

ABD Dışişleri Bakan Yardımcısı Philip Gordon'un *Financial Times*'ta yayınlanan makalesi yaşanan gerilimin boyutlarını gözler önüne serdi. Konuyla ilgili olarak "Türkiye ve ABD'nin umut vaat eden bir ortaklığın sonuyla yüzleştiğini" belirten Gordon sorunun kapsamını şu sözlerle tarif etti:

"Barack Obama (...) Türk Parlamentosu'nda ABD ve Türkiye'nin 'model bir ortaklık kurabileceğini söylemişti... Bu-

gün, 10 yıldan kısa bir süre sonra bu vizyon darmadağın oldu ve ilişki büyük olasılıkla artık tamir edilemez hale geldi. ABD Başkanı'nın Recep Tayyip Erdoğan gibi güçlü liderlere duyduğu yakınlığın işleri yoluna koyabileceği umutları da çabucak söndü. Bunun yerine iki ülke ana güvenlik çıkarlarının nasıl kökten ayrıştığını görüyor. Hızla, kolayca kontrolden çıkabilecek karşılıklı bir kırgınlık döngüsüne giriyorlar...

Washington'ın Kürtleri desteklemeye devam edeceği neredeyse kesin ve bu şiddetli bir potansiyel Türk tepkisini kıskırtabilir. Türkiye'nin Hamas, Mısır'daki Müslüman Kardeşler, Libya'daki milisler gibi İslamcı gruplara verdiği destek, Katar ile askeri ilişkisi ve NATO'yu tersleyip Rus hava sistemleri satın alması -ki bu ABD'yle memnuniyetsizliğini işaret etmek için atılan bir adımdır- bu bölünmeyi sadece daha da arttıracak.

Türkiye'yi artık olduğu gibi, benzer düşünen, yakın ve güvenilir bir müttefik olarak değil de, kendi değerleri ve öncelikleri olan bir Ortadoğu ülkesi olarak görme zamanı geldi... Erdoğan geçen Ağustos'taki bir mitingde 'Artık eski Türkiye yok. Bu Türkiye yeni Türkiye' diye bağırıyordu. Erdoğan haklı ve ABD'nin artık böyle davranması gerekiyor."

Vize krizi ABD emperyalizmi ile Tayyip Erdoğan yönetimi arasında yaşanan gerilimin sadece görünen yüzü. Krizin arka planında Kürt sorunu, Suriye savaşı, bölgesel güçlerle kurulan ilişkiler vb. daha temelli siyasal sorunların yer aldığı ise, Gordon'un yaptığı değerlendirmelerden anlaşılıyor.

ABD emperyalizmi geçtiğimiz yıllarda da birçok kez AKP iktidarı ile gerilimler yaşamış, AKP şeflerini huzura çağırıp "terbiye etme" ve "limitler içine çekme" operasyonları gerçekleştirmişti. Hatırlanacağı üzere bunun en çarpıcı örnekleri

1 Mart "Tezkere Kazası" ve Irak savaşında yaşanan "Çuval Vakası" ile gündeme gelmişti.

Son kriz göstermektedir ki, ABD yönetiminin bölgesel gelişmelerde kendi öncelikleri üzerinden hareket eden bir uşağa tahammülü kalmamıştır. Çünkü, yer yer kırmızı çizgileri aşıya da bugüne kadar kendisine önemli hizmetler sunan Erdoğan yönetiminin artık kendisi açısından ciddi bir sorun alanına dönüştüğünü düşünmektedir.

Sorun hiç de Türkiye kapitalizminin ABD ekseninden kopuşu ya da uzaklaşması, Rusya eksenine kayması değildir. Zira, Türkiye kapitalizmi ekonomik, siyasi ve askeri açılardan ABD merkezli emperyalist sisteme göbekten bağlıdır. Bu nedenle Türkiye kapitalizminin eksen değiştirmesi emperyalist sistemde dengeleri altüst edecek bir savaşla mümkün olabilir ancak. Özetle; "Rusya'yı kuşatmaya alan, ABD liderliğindeki emperyalist batı bloku ile onun saldırı ve savaş örgütü NATO'dur. Türkiye ise ABD emperyalizmine göbekten bağlıdır ve kritik konumda bir NATO üyesidir. Bu durum, Rusya'yla zaten önemli iktisadi-ticari ilişkileri bulunan, şu sıralar ise bu ülkenin mevcut sıkışmışlığını kendi sıkışmışlığı için yeni bir imkan olarak değerlendirmeye çalışan Türk sermaye devleti payına pek çapraşık bir konumun ifadesidir. Halen birçok cephe 'limitleri aşmış' bulunan AKP iktidarının bir de bu cephe'deki 'limitler'i gereğinden fazla zorlamaya kalkmasının muhakkak ki önemli bazı sonuçları olacaktır." (Geçiş sürecinde sermaye düzeni / TKİP Merkez Yayın Organı Ekim, sayı 295)

ABD İstanbul Başkonsolosluğu çalışanının tutuklanmasıyla tetiklenen mevcut krizin Erdoğan AKP'sine ne gibi sonuçlar yaratacağı ise gelişmelerin seyri ile daha da belirginleşecektir.

Kızıl Bayrak

Haftalık Sosyalist Siyasal Gazete

Sayı: 2017/39 * 13 Ekim 2017 * Fiyatı: 1 TL

Sahibi ve Yazı İşleri Müdürü:

Ersin Özdemir

EKSEN Basım Yayın Ltd. Şti.

Yayın türü: Süreli Yaygın

Yönetim Adresi: EKSEN YAYINCILIK
Meşrutiyet Mah. Kodaman Sk. No: 111/15
Şişli / İstanbul

Tlf. No: (0212) 621 74 52 - 0536 285 73 25
e-mail: info@kizilbayrak.net
twitter: @kizilbayraknet
www.kizilbayrak11.net

Baskı: SM Matbaacılık - Çobançeşme Mahallesi Sanayi Cad. Altay Sk. No: 10 A Blok - Yenibosna / İSTANBUL

İdlib savaşı ve bölgede değişen dengeler

Sonuçları itibarıyla bölgedeki jeo-politik dengeleri değiştiren Suriye savaşı, son aşamaya yaklaşıyor. Bu arada savaşın kritik halkalarından biri kabul edilen İdlib'in cihatçı çetelerden arındırılması süreci de fiilen başladı. AKP iktidarının zemin hazırlaması, Türk ordusunun, istihbaratının aktif desteği ile İdlib'i işgal eden cihatçılar için "ölüm çanı" çalmış görünüyor.

Şam'daki Emevi camisinde namaz kılma hayalleri kuranlar, bu cihatçı çetelerin atına binip Suriye'yi fethedeceklerini sanıyorlardı. Oysa gelinen yerde yıllarca eğitip besledikleri çetelerin en azından bir kesimine karşı Türk ordusunu sahaya sürmek durumunda kaldılar.

Rusya-Suriye-İran cephesi, İdlib'in şeriatçı çetelerden arındırılmasını bir "zamanlama sorunu" kabul ediyor. Diğer bölgeler temizlenirken, İdlib kaçan veya anlaşma ile tahliye edilen cihatçıların toplanma merkezi oldu. Şimdi ise sıra, çetelerin son kalesi olan bu kentin temizlenmesine geldi.

14-15 Eylül tarihlerinde Kazakistan'ın Başkenti Astana'da gerçekleştirilen görüşmelerde Rusya-İran ikilisi ile Türkiye, İdlib'de "çatışmasızlık bölgesi" oluşturma konusunda anlaştılar. Türkiye/Katar güdümündeki çeteler anlaşmaya uymayı kabul ederken, son olarak "Heyet Tahrir el Şam" ismini kullanan El Kaide'nin Suriye'deki uzantıları anlaşmayı tanımıyor. Dolayısıyla çatışmasızlık bölgesinin oluşturulması, savaşın fiilen başlatılması'nın da ilk adımdır. Nitekim Türk ordusu bu amaçla yaklaşık bir aydan beri Hatay'da sınır bölgesine yığınak yapıyordu.

Vurgulamak gerekiyor ki, T. Erdoğan AKP'si bu operasyona çok hevesli sayılmaz. Ancak Rusya'yla ilişkilerin bekası için böyle bir misyon üstlenmek zorunda kaldı. Hazır bu işe girişmişken, bunu hem iç hem dış politika malzemesi yapmak için harekete geçen din bezirganı iktidar, ırkçı-şoven hamasi nutuklar atarak, cihatçı çeteler belasının meydana getirilmesi sürecinde işlediği ağır suçları örtmeye çalışıyor.

Görünen o ki, Türk devletine biçilen rol, kontrol edebildiği çeteleri El Kaide'den uzak tutmak ve çatışmasızlık bölgesinin bir kısmını kontrol altında bulundurmaktan ibaret. T. Erdoğan AKP'si, ideolojik beslenme kaynakları aynı olan cihatçı çetelerle karşı karşıya gelmemek için her yola başvuruyor. Türk ordusu İdlib'e girerken bile Kürt halkını tehdit

eden AKP şefleri, esas hedeflerinin PYD kontrolündeki Afrin bölgesi olduğunu söylüyorlar. Bu açıklamalar cihatçılarla bir sorunları olmadığını teyit ediyor. Cerablus ve El Bab'da IŞİD'le anlaşılanlar, İdlib'deki El Kaide uzantılarıyla da anlaşmış görünüyor. Zira yansıyan haberlere göre El Kaide çeteleri, İdlib'e giren Türk ordusuna eskortluk yapmış.

AKP şeflerinin de ifade ettiği üzere, Türk devletinin cihatçılarla bir sorunu yok. Onların derdi Kürt halkının kazanımlarını ortadan kaldırmaktır. "Akdeniz'e terör koridoru açılmasına izin vermeyiz", "İdlib'den sonra sıra Afrin'de" gibi vaazlar yayılmacı/saldırgan heveslerin devam ettiğine işaret ediyor. Buna rağmen bu tehditleri hayata geçirmek kolay görünmüyor. Hem Afrin'deki güçlerin sergileyeceği kararlı direniş hem Rusya ile ABD'nin böyle bir saldırıya onay vermelerinin kolay olmaması, bu hamasi nutukların daha çok iç politikanın dizayn edilmesiyle ilgili olduğunu gösteriyor. Hem yağma ekonomisinin hem sınır ötesi operasyonların faturasını emekçilerin sırtına yıkan iktidar, oluşan toplumsal tepkiyi kof hamaset nutuklarıyla hedefinden saptırma hesapları yapıyor.

Rusya-Suriye-İran cephesi, İdlib'i cihatçılardan temizleme hareketini başlatmak için son hazırlıklarını yapıyor. İdlib'in kurtarılması, Suriye'ye karşı savaşın son büyük çatışması olacak. Artık cihatçıların Suriye içinde gidecek bir yerleri yok. Suriyeli olmayan çeteler için tek çıkış

yolu Türkiye. Oysa AKP iktidarı bile bu çeteleri kucaklamaya pek hevesli görünmüyor. Bu da "İdlib düğümü"nü çözülmesini daha da zorlaştırıyor.

Zor olsa da İdlib çetelerden temizlenecek. Cihatçıların hezimet, Suriye başta olmak üzere bölge halklarının -tüm belalardan olmasa da- önemli bir beladan kurtulmasını sağlayacak. Bununla birlikte emperyalist/siyonist güçlerle bölgedeki Türkiye/Suudi Arabistan/Katar "şer üçlüsü"nü yarattığı bu vebanın temizlenmesi uzun yıllar alacaktır. Zira cihatçıları yaratan güçlerin Suriye politikası hezimete uğrasa da halkları etnik, dinsel, mezhepsel temelde parçalama uğursuz politikasından vazgeçmiş değiller.

Plan; bölgenin dinci-Amerikancı rejimlerin yönetim tekeline verilmesi, "direniş eksenini" kırılması, Rusya'nın Ortadoğu'dan sökülüp atılması, siyonist İsrail rejiminin rahatlatılmasıydı. Suriye'ye karşı savaşı başlatanların hezimete uğraması hem bu planı boşa düşürdü hem bölgenin jeo-politik dengelerini değiştirdi.

Siyasal İslamcı rejimler kısa sürede devrildi. Geriye, toplumsal meşruiyetini yitiren ve ancak zorbalıkla ayakta durabilen AKP kaldı. Dış politikayı tek adam diktasını tahkim etmeye odaklı iç politikaya feda eden bu iktidar, bugünlerde Washington'daki efendilerinin "burun sürtme" operasyonu ile karşı karşıya bulunuyor. Görünen o ki, emperyalist/siyonist güçlerle Türk burjuvazisi tarafından

iktidara taşınan ve Ortadoğu halklarına "ılımlı İslam modeli" diye yutturulmak istenen AKP'nin de miadı dolmuştur. Öte yandan Moskova'nın kapılarını aşındırmaya başlayan Suudi Arabistan Kralı bile, şeriat yönetimini yumuşatan "reformlar" sürecini başlatmak zorunda kaldı.

Direniş eksenini zayıflamak bir yana, tarihinin en güçlü dönemine ulaştı. Lübnan Hizbullah'ı lideri Hasan Nasrallah, geçen hafta yaptığı açıklamada, Netanyahu hükümetinin Lübnan'a saldırma ahmaklığında bulunması durumunda, İsrail devletini yıkmakla tehdit etti. Bu tehdit, Nasrallah'ın açıklamalarını ciddiye alan siyonist şefler için tam bir kabustur.

Rusya'nın bölgedeki etkisini kırma hesapları da ters tepti. Türkiye başta olmak üzere bölgenin en Amerikancı rejimleri bile Moskova'nın kapılarını aşındırıyor. Suriye'ye saldırının "şer üçlüsü" Türkiye, Suudi Arabistan, Katar dahil Ortadoğu'da Rusya'nın önemini yok sayan devlet kalmadı. Dünya jandarması ABD tehditlerini devam ettirse de bölgenin "tek hakimi" olduğu dönem geride kalmıştır.

Bu geçiş sürecinde bölgede çatışma ve çalkantılar devam edecek. Halen farklı olasılıklara açık bu süreçte bölge halklarının kardeşliğe dayalı dayanışmayı örmeleri, yapay ayrımlara karşı durmaları emperyalizme, siyonizme ve gericiliğe karşı direnmeleri büyük bir önem taşıyor. Bu direniş, sınıfsız, sömürsüz, sosyalist bir gelecek inşa etme mücadelesini de güçlendirecektir.

Sermaye istiyor, AKP yapıyor;

Rant ve talanın önündeki engeller kalkıyor!

AKP iktidarı yeni bir torba yasa hazırlayarak rant ve talan projeleri için sermayeyi ihya etmeye hazırlanıyor. Meclise sunulan 130 maddelik torba yasa içinde çevre talanının da önünü açacak düzenlemeler yer alıyor. "Bazı Vergi Kanunları ile Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnamelerde Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Tasarısı"nın 54, 55, 56 ve 61. maddeleri ile sermayenin önüne engel olarak çıkan yasalarda değişiklik yapılıyor. Bu maddelere bakıldığında tam bir AKP kurnazlığı ile karşılaşıyoruz.

ÇED ENGELİ KALKIYOR

Bu tasarıyla; maden sektörü ve enerji işletmelerinin Çevre Etki Değerlendirme (ÇED) Raporu başvurularına dair yeni düzenlemeler getiriliyor. "Jeolojik haritalama, jeofizik etüd, sismik, karot, kırıntı ve numune almaya yönelik faaliyetler için ÇED kararı aranmayacağı" belirtiliyor. Ayrıca enerji işletmeleri için ÇED raporlarının hazırlanma ve değerlendirme süresi 3 ayla sınırlı tutularak, 3 ay içinde bitirilmemesi halinde işletmeye izin verilmiş olacak. AKP kurnazlığı diz boyu!

Bir diğer maddede ise, "Orman sahaları içinde yer alan maden sahalarının kullanımında orman arazi bedeli veya herhangi bir bedelin işletme döneminin ilk 10 yılı için alınmaması öngörülmektedir" denilmektedir. Daha önce orman alanlarında gerçekleştirilecek madencilik faaliyetlerinden hem ağaçlandırma bedeli hem de arazi izin bedeli alınıyordu. Bu da devlet bütçesi için yaklaşık yıllık 400 milyon TL civarında olan bir gelir demektir. Şimdi yeni şekliyle yasa, orman alanlarında yapılacak madencilik faaliyetlerinde ilk 10 yıl için herhangi bir bedel alınmayacağını düzenliyor. Yine bu torba yasayla gündeme gelen vergi zamlarını savaş ve savunma harcamaları

için gerekçelendiren AKP, doğayı sermayeye peşkeş çekerken sermaye sınıfını ödemesi gereken mali bedellerden muaf tutmaktadır!

Yeni torba yasa tasarısında; "Meralarda kamu yararı durumunda endüstri, teknoloji geliştirme, organize sanayi bölgeleri, serbest bölge yapımına izin verilmesine" ilişkin düzenleme ile meralar da talana açılıyor. Meclis tatile girmeden önce "Üretim Reformu Paketi" adı altında gündeme getirilen ancak zeytinlikler ve meralarla ilgili talan kısmı kamuoyu tepkisi nedeniyle çıkarılan düzenlemenin meralarla ilgili bölümü tekrar torba yasa marifetiyle ve AKP tipi kurnazlıkla önümüze getirilmektedir.

Ayrıca daha önce ticaret alanı yapmak üzere değiştirilen mera, yaylak ve kışlaklar için alınan 20 yıllık ot bedeli esas alınarak ödeme yapılmasına ilişkin yasa maddesi de kaldırılmaktadır.

Kamuoyunda daha çok vergilerle gündeme gelen bu yeni torba yasayla ciddi bir doğa tahribi söz konusudur. Sermayenin kasalarının dolması hedeflenirken, ormanların biyolojik çeşitliliği ile birlikte yok edilmesi, tarım ve hayvan-

cılık için değerlendirilebilecek meraların endüstri alanlarına açılması gündeme gelecektir.

Sermaye düzeninde kağıtlara yazılı yasalarının ne denli değişken ve geçici olduğu bir kez daha görülmektedir. İstedikleri yasayı torbalara koyarak sermayenin isteklerini bir çırpıda yapabilmekteler. Bu keyfiligi durdurabilecek tek güç ise işçi ve emekçilerin örgütlü güçleridir. Dün işçi ve emekçilerin yararına, doğayı ve çevreyi gözetken birtakım yasalar eylemsel süreçlerle işlerlik kazanabiliyordu. Bergama'dan Cerrattepe'ye yaşanan çevre direnişlerinde emekçilerin örgütlü tepkileri olmasaydı hiçbir kazanım olmazdı.

Şimdi sermaye ve AKP yeni rant ve talan projelerinin önündeki mevcut yasal engelleri ortadan kaldırma hesabındadır. Ancak bu oyunu bozacak olan yine emekçilerin örgütlü tepkileri, direnişleridir. Doğanın korunması, çevre katliamlarının önüne geçilmesi için kurulu düzenin yasalarına göre değil, fiili meşru mücadelenin gücüne dayanarak hareket edilmelidir.

Aladağ Katliamı davasında "sabotaj"lı savunma

29 Kasım 2016'da Adana Aladağ'da tarıkata bağlı yurttan çıkan yangında 11'i öğrenci 12 kişinin yanarak can vermesine dair davanın üçüncü duruşması 9 Ekim'de görüldü. Denetimlerin yapılmaması, yangın merdiveni kapılarının kilitli olması gibi gerçeklerin üzerinden atlayan ve demagoji yapan yurt müdürü Cuma Ali Genç'in savunmasında yangını "sabotaj"a bağlaması dikkat çekti.

Aladağ Kurs ve Okul Talebelerine Yardım Derneği yöneticileri ve yurt müdürünün 'taksirle öldürme' suçlamasıyla iki ila 15 yıl hapisle yargılandığı davanın Kozan Ağır Ceza Mahkemesi'nde görülen üçüncü duruşmasında, yangında yaralanan çocukların sağlık raporları okunurken, yaralarının basit tıbbi müdahale ile giderilemeyecek nitelikte olduğu ve 18 saat oksijen tedavisi gördükleri belirtildi.

Savcının, tutuklu sanıkların tutukluluk hallerinin devamını istediği duruşmada mağdur avukatlarından Evren İşler de ilk duruşmada tutanağın eksik ve yanlış tutulduğunu söyleyip sanıkların tutukluluk hallerinin devamını talep etti.

YURT MÜDÜRÜNDEN DEMAGOJİ VE "SABOTAJ" SAVUNUSU

Yurt müdürü Cuma Ali Genç ise savunmasında, Soma davasında yargılanan yetkililer gibi "sabotaj" yapıldığını iddia etti. "Ben burada siyasi ve ideolojik olarak mı yargılanıyorum?" diyerek demagoji yapan Genç, yurttan tadilat yaptırdığından, velilerin bir şikayeti olmadığından ve kendisine güvindiklerinden bahsetti. Genç, savunmasının devamında yangının bir "sabotaj" olduğunu iddia ederek yangından sonra "buzdolabındaki 35 kilo etin başka bir şubeye nakledildiğini" söyledi.

Sanıkların tahliye taleplerini reddeden mahkeme heyeti duruşmayı 11 Aralık'a erteledi.

10 Ekim grevine tam yıl dönümünde ceza!

102 kişinin hayatını kaybettiği 10 Ekim Ankara Katliamı'nın ikinci yıl dönümünde Şırnak İl Milli Eğitim Müdürü 2015'te iki günlük iş bırakma eylemine katılan 20 Eğitim Sen'li öğretmene aylıktan kesme ve kademe ilerleme durdurma cezası verdi. Emekçiler, cezanın kendilerine katliamın yıl dönümünde tebliğ edilmesinin manidar olduğuna dikkat çekti.

Şırnak İl Milli Eğitim Şube Müdürlüğü'nün imzasının olduğu ceza belgesin-

de 1/30 oranında aylıktan kesme cezası verildi. Belgede şu ifadeler yer aldı: "Bakanlığımız Müfettişleri tarafından yürütülen soruşturma raporunda belirtilen 12-13/2015 tarihinde izinsiz olarak görevi gitmediğiniz, sübuta eren bu fiille ilgili olarak, savunmanız incelenmiş olup yeterli görülmemekle, ilgi raporunda teklifi getirilen 657 Sayılı Kanunun 125/C-b maddesi gereğince 1/30 oranında aylıktan kesme cezası ile tecziyeniz uygun

görölmüştür."

Eğitim Sen Şırnak Şubesi de konuya ilişkin, "Bugün 20 kişiye aylıktan kesme cezası, kademe ilerleme durdurma cezası verildi. Basın açıklamasına katılanlara dahi cezalar verildi. Bu cezaların bugün tebliğ edilmesi manidardır. Bu cezalar İŞİD ve FETÖ'nün ortaklaşa gerçekleştirdiği katliamcı zihniyetin devamıdır" açıklamasını yaptı.

İzmir'de ev baskınları: 4 gözaltı

Sermaye devletinin ilerici, devrimci güçlere yönelik baskın ve gözaltı terörü 10 Ekim günü İzmir'de de devam etti. İzmir'de polis "TKİP örgütüne üye olma" iddiasıyla sabah saatlerinde ev baskınları düzenledi. Baskınlarda 4 sınıf devrimcisi-nin gözaltına alındığı bildirildi.

İZMİR BDSP: SALDIRILAR SADECE KİNİMİZİ ARTTIRIR!

Ev baskınları ve gözaltılara ilişkin açıklama yapan İzmir Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu (BDSP), saldırıların zamanlamasına ve sermaye iktidarının saldırganlığının gerisindeki nedenlere dikkat çekti.

Saldırıların sadece kini arttıracığını belirten İzmir BDSP'nin açıklamasında şu ifadeler yer verildi:

"Türkiye'de toplumsal muhalefetin öncü kesimine yönelik olarak son dönemde artan operasyon dalgası sınıf devrimcilerini de kapsayan sabah operasyonlarıyla sürüyor. Bu sabah saat 06.00'da özel hareket polislerinin uzun namlulu silahlarla yaptıkları operasyon tümüyle şov niteliği taşıyordu. Aramalarda hiçbir şey bulamayan kolluk güçleri, sahte delil yaratma çabalarına giriştiler.

Bugün 10 Ekim Katliamı'nın ikinci yıldönümü olması nedeniyle İzmir gene-

linde eylem ve etkinlikler düzenlenecekti. Bu açıdan da zamanlamayı manidar buluyoruz. Tayyip Erdoğan'ın 'Kasım'a kadar tüm terör örgütlerinin kökünü kazıyacağız' açıklamasının, kendine muhalefet eden tüm kurum ve kuruluşları, devrimcileri hedef olarak gösterdiği ve bu operasyonların da bundan bağımsız olmadığı aşikar. Her sonu yaklaşan diktatörün yaptığını yapıyor. Bir yandan içerde toplumsal muhalefeti ezerken dışarıda da savaş çığırtkanlığını arttırıyor. Onlar da çok iyi biliyorlar ki öfke birikiyor, sınıfsal bir kin alttan alta mayalanıyor.

Gerek sınıf devrimcilerine gerek de

toplumsal muhalefete yönelik bu operasyon dalgası, bu topraklarda süregelen mücadeleye yapılan ne ilk ne de son operasyondur. Toplumsal muhalefeti ve özünde sınıf hareketini baskı ve zor yolu ile durduramazsınız. Milyonlarca işçi ve emekçinin açlık ve sefaletle boğuştuğu, iş cinayetlerine kurban gittiği, grevlerinin ve direnişlerinin yasaklandığı, toplumun ilerici öğretmen ve akademisyenlerinin mesleklerinden ihraç edildiği, toplumsal çürümenin en üst seviyede yaşandığı bir toplumda güneşi balçıkla sıvayamazsınız.

Ekim Devrimi'nin 100. yılındayız. Şanlı Ekim Devrimi bizlere, işçi ve emekçilerin örgütlendiklerinde bin yıllık kokuşmuş feodal düzenin nasıl yıkılabildiğini, işçilerin özgür ve eşit bir toplum kurabildiklerini gösteriyor. Bizler tarihimizden çok iyi biliyoruz, devirmeyen darbe güçlendirir. Sınıf devrimcileri olarak bu saldırılar sadece kinimizi arttırır, öfkemizi biler. Zülmünüzü arttırın ki çöküşünüz hızlansın!

Devrimci irade teslim alınamaz!

Yaşasın devrim yaşasın sosyalizm!"

Ankara'da baskın ve gözaltı

Sermaye devletinin ilerici, devrimci güçlere yönelik baskınları 10 Ekim günü Ankara'da devam etti. Sincan'da devrimci işçi Taylan Nakçı'nın evine polis baskın düzenledi. Sabah 06.00 sularında eve baskın yapan polisler, Nakçı'yı gözaltına aldı.

"Terör örgütü üyeliği ve propagandası" iddiasıyla gözaltına alınan Nakçı Ankara Emniyet

Müdürlüğü'ne götürüldü. Gazetemiz yayına hazırlandığı sırada, devrimci işçi Taylan Nakçı'nın 12 Ekim'de Sincan'da bulunan Ankara Batı Adliyesi'nde savcılığa çıkarılacağı öğrenildi.

Avukatlar, gözaltı işlemi sırasında polisler tarafından "sorguda adını verdiler" denmesine rağmen dosyada bu kapsamda bir delil bulunmadığını dile getirdi.

Baskı ve saldırılara boyun eğmeyeceğiz!

Sermaye devleti toplumsal muhalefeti sindirmek ve teslim almak için her türlü kirli yol ve yöntemi hayata geçiriyor. Her gün yeni bir saldırı dalgasıyla onlarca ev basılıyor, devrimci-ilerici güçler ve bütün muhalif kesimler keyfi gerekçelerle gözaltına alınıyor-tutuklanıyor.

Sermaye devletinin keyfi saldırı ve baskınlarına bugün bir yenisi de İzmir ve Ankara'da eklendi. İzmir ve Ankara'da sınıf devrimcilerinin ve ilerici güçlerin evlerine baskın düzenlenerek gözaltı saldırısı gerçekleştirildi.

Evlerde "delil" bulamayanlar sahte deliller yaratmaya çalışmışlardır. Fakat çabaları nafiledir. Zulme ve sömürüye karşı verilen mücadele meşrudur. Evleri basılan yoldaşlarımız işçi sınıfı ve emekçilerin sömürü ve baskıdan kurtuluşu mücadelesi verdikleri için hedef seçilmişlerdir. Haklı ve meşru olan bir davanın temsilcileri her açıdan meşrudur. Gayri meşru olan bu sömürü düzenidir. Çünkü her gün işçi ve emekçilerin kanı ve canı pahasına ayakta kalmaktadır. Bu sömürü çarkları parçalanana, eşit ve özgür bir dünya kurulana kadar mücadelemizi sürdüreceğiz.

Devrimci irade teslim alınamaz!

Yaşasın devrim,

yaşasın sosyalizm!

BAĞIMSIZ DEVRİMCİ SINIF PLATFORMU

10 Ekim 2017

Ankara'da katliamın yıl dönümünde devlet terörü

Sermaye devletinin Ankara'da estirdiği devlet terörü 10 Ekim'de de devam etti. 10 Ekim 2015'te "barış mitingi" öncesinde Ankara Tren Garı önünde gerçekleşen katliamın yıl dönümü dolayısıyla yapılmak istenen anma devletin engellemesiyle karşılaştı.

Katliamın gerçekleştiği 10.04'te gar önünde yapılacak anma için Sıhhiye ve gar yakınlarında toplanmalar olurken, polis bölgeyi abluka altına aldı. Toplanma noktalarından gar önüne yürümek isteyenler ise valilik yasağı gerekçe gösterilerek polis tarafından engellenmek istendi.

Selim Sırrı Tarcan Spor Salonu yakınlarında 9.00 sularında toplanan kitle kısa süre sonra polislin saldırısına uğradı. Biber gazı ve plastik

mermilerle kitleye saldıran polis gözaltı yaptı.

Buradan Sıhhiye'ye geçen kitle, burada basın açıklaması yapmak isteyince polislin saldırısı devam etti.

Bu saldırının ardından 10 Ekim-Der ve katliamda yaşamını yitirenlerin aileleri İnşaat Mühendisleri Odası'na (İMO) geçti. Polislin ablukası İMO önünde de devam ederken, burada bekleyen kitleye de polis tazyikli su ve biber gazıyla saldırdı.

Saldırıları üzerine 10 Ekim-Der'de yapılan basın toplantısında katledilenleri anmanın bile polis terörüyle engellendiğine değinilerek, AKP iktidarının katliamın arkasında olduğuna dikkat çekildi.

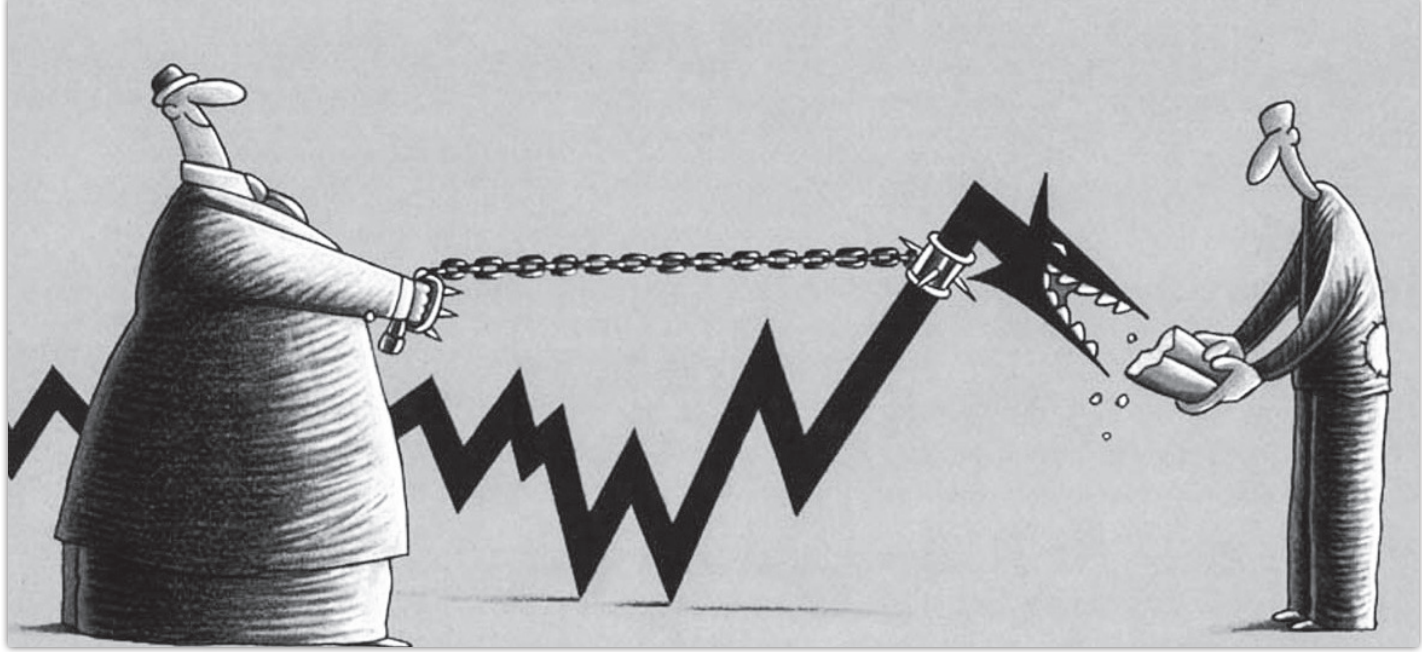
Krizin faturasını yine işçi ve emekçiler ödeyecek

Türkiye’de kapitalist sistem sürekli krizler içinde oldu. Kapitalizmin dünya ölçeğinde yaşadığı krizler etkisini Türkiye’de de fazlasıyla gösterdi. Krizler her gündeme geldiğinde fatura işçi ve emekçilere çıkarılırken, “aynı gemideyiz, gemi batarsa hepimiz batırız” masalına on milyonlarca insan inandırılmak istendi. Krizlerin nasıl bertaraf edileceğine dair sahte vaatler ise AKP ile daha bir süslendi. Krizlerin artık kimleri teğet geçtiği herkesin malumudur. Aynı şekilde nasıl fırsata çevrildiği de...

İçinden geçtiğimiz dönemde, AKP içeride ve dışarıda siyasi krizlerle uğraşırken Türkiye kapitalizmi de iktisadi alanda zor bir dönemden geçiyor. Her ne kadar hükümet eliyle bu durum gizlenmeye çalışılsa da ekonomistler tarafından gerçek sıklıkla dile getiriliyor. Bütçe açığı gittikçe artıyor. Astronomik vergi zamları bu krizden kurtulmak için son çırpınılar oluyor. Yeni torba yasa hazırlıklarından bahsediliyor. Erdoğan’ın da itiraf ettiği üzere Varlık Fonu da başarısızlıkla sonuçlandı. BES soygununda da amaçlarına ulaşamadılar. İşçi ve emekçilerin büyük çoğunluğu bu soygunu kabul etmediklerini gösterdiler.

Gelinen yerde AKP’nin ekonomik icraatları belli bir tepkiye de neden oluyor. Bu yüzden %40’lık MTV zammını yeniden düzenleyeceğiz demek zorunda kalıyorlar. Tütün üreticileri tepkilerini eylemlerle gösteriyorlar. Hem de AKP’nin oy depolarından olan Adıyaman gibi yerlerde. Bir zamanların “tarım ülkesi” Türkiye tarımda tümüyle dışa bağımlı hale gelirken, çiftçiler yıkıma sürükleniyor. Durum hayvancılıkta da öyle. Öyle ki Bulgaristan’dan alınan samanla Romanya’dan alınan sığırlar besleniyor. Türkiye, sığır ithalatında dünya ikincisi ve Avrupa lideridir.

AKP yaşanan krizden kurtulmanın

yolunu vergileri arttırmakta buluyor. %40’lık MTV zammının dışında bazı ürün ve hizmetlere Özel Tüketim Vergisi (ÖTV) getiriliyor. Şans oyunları vergisi iki kat artışla yüzde 20’ye çıkartılacak. Sigara kağıdından ÖTV alınacak. Kolalı gazozlardaki yüzde 25 ÖTV, enerji içeceklerini de kapsayacak. Finans sektöründe Kurumlar Vergisi oranı yüzde 20’den yüzde 22’ye çıkarılacak. Türkiye’de kullanılan akaryakıtın %60’ı vergidir. Elektrik tüketimindeki vergi oranları karşısında emekçiler her ay dehşete düşmektedir.

İşçi ve emekçiler için yaşamı daha da katlanılmaz hale getiren bu vergi kesintilerini topluma kabul ettirmek için ise “savunma sanayii” ön plana çıkarılmaktadır. Maliye Bakanı Naci Ağbal, bu durumu “Savunma Sanayii Fonu’nu güçlendirmek” olarak açıklıyor. Ağbal, torba kanun taslağında Savunma Sanayii Destekleme Fonu gelirlerini artırmak istediklerini söylüyor. Bunun için ise toplanan vergilerden fona daha fazla pay veren düzenlemeleri getireceklerini be-

lirtiyor. Kısacası içeride ve dışarıda sebep oldukları savaşın faturasını yine emekçilere kesecekler.

AKP bütçe açığının bir kısmını vergiler yoluyla kapatmaya çalışırken, diğer taraftan borçlanma yoluyla da bu açığı azaltmaya çalışacak. Hazırlanan ve parlamentoya getirilen 130 maddelik torba kanunda net borç kullanım tutarına 37 milyar TL ekleniyor. Sonuçta, 2017 için öngörülen 47,5 milyar TL bütçe açığı, 89,2 milyar TL’ye genişletiliyor.*

AKP Varlık Fonu’nu da bir başka imkanı olarak değerlendirmek istiyor. Hatırlanacağı üzere kısa bir süre önce Türkiye Varlık Fonu (TVF) başkanı görevden alınmıştı. Oysa bu fon Türkiye ekonomisi için bir kurtarıcı olarak reklam edilmişti. Ancak kuruluşunun üzerinden bir yıl geçmesine rağmen AKP’yi memnun etmedi. Erdoğan ise şöyle dedi: “Varlık Fonu’nda hedeflenen, arzulanan bir süreç olmadı... Gelişmeleri gördük, böyle yürümeyeceğine karar verdik. Varlık Fonu’nu bizim yeniden organize

etmemiz şart.” Yani Varlık Fonu ile yola devam edilecek.

Türkiye’de, bu kadar sıkıntıya girmişken sistemi bir parça da olsa rahatlatmanın sıcak para akışı olduğu biliniyor. Bu yüzden Arap şeyhlerine sahiller, ormanlık alanlar peşkeş çekiliyor. Yurtdışından ülkeye sokulan “kara paralar” aklanıyor.

Sonuç olarak Türkiye kapitalizmi sürekli bir şekilde krizler içinde debelenirken, sermaye hükümetleri bu krizleri işçi ve emekçilerin omuzlarına yüklemenin, kapitalistleri rahatlatmanın çabasında oldu. Şimdilerde bir kez daha emekçilerin “kemer sıkması” bekleniyor. Hâlâ yoksulların “yastık altında” sakladıklarını düşündükleri “kefen paralarına” göz dikebiliyorlar. Dolar ve altın bozdurma kampanyaları başlatılıyor.

Ancak çanlar hem Türkiye kapitalizmi için hem de AKP için çalıyor. Sonucun nasıl olacağını krizin faturasının yüklendiği işçi ve emekçilerin tepkisi gösterecektir.

* Yeni vergilere tepki büyük-Mustafa Sönmez (Al Monitor, 3 Ekim 2017)

Vergi zamlarıyla ilgili TÜSİAD ve hükümetten açıklamalar

Sermaye devletinin, içerisinde olduğu ekonomik bunalımın faturasını vergilerle de emekçilerin sırtına yükleme çabasıyla hazırladığı torba yasa, 5 Ekim’de meclisin plan ve bütçe komisyonunda görüşülmeye başlandı. Öte yandan sermaye ve hükümet cephesinden, kamuoyunda oluşan tepkiyi yatıştırmak adına açıklamalar yapılıyor.

6 Ekim’de Motorlu Taşıtlar Vergisi (MTV) zammı üzerine açıklamalarda bulunan başbakan yardımcısı Bekir Boz-

dağ, yüzde 40’lık artışın aşağı çekilmesi için çalışmaların yapıldığını öne sürdü. MTV’de “rutin olarak” yüzde 15 artış olacağını söyleyen Bozdağ, devamında şu ifadeleri kullandı: “Onun üzerinde artış olacak mı, ne kadar olacak, bunun çalışmasını Maliye Bakanı yürütüyor. Ben MTV’de yüzde 15’lik rutin artışın çok üzerinde bir artış olacağını sanmıyorum.”

Daha önce de ekonomiden sorumlu başbakan yardımcısı Mehmet Şimşek,

“Hiçbir hükümet durup dururken vergileri arttırmaz” ifadeleriyle vergi zamlarını normalleştirmeye çalışmıştı.

Geçtiğimiz haftalarda yaptığı TÜSİAD ziyaretinde karşılıklı görüş alışverişi yaparken de TÜSİAD başkanı “vergi reformu” üzerine açıklamalarda bulunmuştu. Son olarak 5 Ekim günü de vergi düzenlemesine ilişkin konuşan TÜSİAD başkanı, vergi artışlarının, “Türkiye’nin yatırım ortamına dair imajını negatif etkileyeceği” yönünde kaygılarını dile getirdi.

Buna karşın “mali disiplin” vurgusu da yapan sermaye sözcüsü şu ifadeleri kullandı: “Elbette devlet ve toplum arasında güvenlik, eğitim ve sağlık gibi temel ihtiyaçların karşılanması için uygulanan toplumsal sözleşmelerin en önemli ödevi şüphesiz vergidir. Ancak vergi artışları bireysel ve ticari hayatı baskılar. Nihayetinde devletin bütçesi artsa da ekonomik büyümeyi sağlamaz.”

“Bazı Vergi Kanunları ile Kanun ve KHK’lerde Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Tasarısı” adlı yasa tasarısı ile pek çok alanda vergi artışları getiriliyor.

MİB MYK Ekim ayı toplantısı sonuçları

Geçtiğimiz günlerde aylık toplantısını gerçekleştiren Metal İşçileri Birliği (MİB) Merkezi Yürütme Kurulu (MYK) gündemdeki bir dizi konuyu tartışmış ve birtakım kararlar almıştır. Gerçekleşen tartışmaları ve bu tartışmalardan çıkan sonuçları işçi sınıfının bilgisine sunarız.

“İŞÇİLERİN BİRLİĞİ, HALKLARIN KARDEŞLİĞİ!” ŞİARINI YÜKSELTELİM

- Emperyalist devletlerin bölgemiz üzerinden yoğunlaşan hegemonya mücadeleleri, işbirlikçi devletlerin desteği ile kardeş halklara kan ve gözyaşı olarak fatura edilmeye, kirli ve kanlı emperyalist çıkarlar doğrultusunda savaş ve saldırganlık tırmandırılırken, halklar yok sayılmaya devam ediyor. Türkiye ise sermaye düzeninin dümenini elinde tutan AKP iktidarıyla bu emperyalist politikaların destekçisi, kimi zaman ise uygulayıcısı misyonunu sürdürüyor. AKP iktidarı işçi ve emekçileri etnik, dinsel ve mezhepsel temelde bölmekten, “milli ve dini” duygularını istismar ederek kardeş halklar arasına düşmanlık tohumları ekmekten, sosyal yıkım saldırılarını ise bu temelde gerekçelendirmekten geri durmuyor.

İşçilerin, emekçilerin ve ezilen halkların ortak düşmanı emperyalist-kapitalist sistemdir. Bin bir türlü oyun ve manipülasyonla birlikte sürdürülen kara propaganda ne olursa olsun, bu temel gerçekliği Ortadoğu’da yaşayan tüm halklar ağır bedeller ödeyerek görüyorlar. Ortak düşman karşısında kurtuluş da ortaktır. Emperyalist savaş ve saldırganlığa, kapitalist sömürüye, halkların kıyımına, bu ekseninde gerçekleştirilen şovenist propaganda, “İşçilerin birliği, halkların kardeşliği” mücadelesini yükselterek cevap verilebilir. Her ulusun kendi kaderini tayin hakkı, işçi sınıfı ve emekçilerin sahip-

lenmesi, özellikle şu günlerde estirilen gerici propagandaya karşı daha güçlü dile getirilmesi gereken bir hak. Bizzat emperyalist politikalar çerçevesinde yanı başımızda bir halkın köleleştirilmesine sessiz kalmak, hatta destek vermek, bizim ayağımızdaki prangaları kalınlaştırmaktan başka bir sonuç yaratmayacaktır.

KRİZİN FATURASINI KAPİTALİSTLER ÖDESİN!

- Bölgede yaşanan siyasal krizleri, ülke içinde yaşanan ekonomik kriz tamamlamaktadır. Yıllardır ardı arkası kesilmeyen ekonomik ve sosyal saldırılar gün geçtikçe ağırlaşmakta, çalışma ve yaşam koşulları işçi ve emekçiler için artık çekilmez hale gelmektedir. İşçi sınıfı şu son günlerde ise yine artan vergiler, en temel tüketim maddelerine gelen zamlar ile karşı karşıya bulunuyorlar. Çalışma koşullarının ağırlığı, ücretlerin düşüklüğü, en temel demokratik hakların yok sayılmasına ek olarak yine “savunma sanayisinin ihtiyaçları” gerekçesi ile “milli duyguların” istismarına dayanan bu saldırılar yukarıda ifade edilmeye çalışılan gerçeklerin altını bir kez daha çizmektedir. Devlet bütçesini patronlara hibe edenler, işçilerden topladıkları paraları patronlara teşvik verenler, şimdi de yaratılan ekonomik yıkım tablosu karşısında işçi ve emekçilerden bir kez daha fedakârlık istemekte, üstelik bunu kardeş halklara düşmanlık politikalarına dolgu malzemesi olarak propaganda etmekte. Metal İşçileri Birliği olarak tüm metal işçilerini savaş ve saldırganlığın, krizin faturasını, bütün bunların yaratıcısı olan kapitalistlere ödetmek için mücadeleye çağırıyoruz.

- Çıkarılan torba yasa ile iğneden ipiğe her şeye zam yapılıyor. MTV’ye %40

zam yapılmasını ve tepkiler karşısında geri çekilmesini öne çıkartarak torba yasa ile yapılan bütün vergi zamlarını, değişiklikleri, arazilerin yandaşlara peşkeşini ve sermayenin önünün açılmasını gizlemeye çalışıyorlar. Bütçedeki milyarlık açıkları bizlerden toplayacağı vergilerle kapatmaya çalışıyorlar. Patronların vergi borçlarını bir kalemde silenler, dolaylı vergilerle cebimizdeki son kuruşlara da göz dikmiş bulunuyorlar. Fakirden çok, zenginden az vergi alarak gelir adaletsizliğini, vergi adaletsizliğinde de devam ettiriyorlar. Hükümetin patronlar için çalıştığını tescilliyorlar. Krizi yaratan patronlar ve onların kâr hırsıyla faturayı ödemeyi reddetmeliyiz.

- “İstihdam Seferberliği” başlatıldı-ğından beri işsizlik oranı her geçen ay artmaya devam etti. Teşviklerle, İŞ-KUR üzerinden işe alımlarla, vergi indirimleri ve işsizlik Fonu’ndan karşılanan maaşlarla patronlara kıyakta sınır tanımıyorlar. Patronlar da işe aldığından çok daha fazlasını işten çıkartarak bu kıyakta yararlanıyor. Hem de öncü, emeğine sahip çıkan işçileri 25/2’ye dayanarak tazminatsız işten çıkartarak bir taşla iki kuş vuruyorlar.

Özellikle büyük metal fabrikalarında binlerce işçi toplu kıyımlarla işinden oluyor. İşten atma saldırısıyla bizlere boyun eğdirmeye çalışıyorlar. Bu saldırıya karşı ayağa kalkmanın zamanı geldi de geçiyor. Metal İşçileri Birliği olarak tüm metal işçilerini işten atma saldırılarına karşı ortak hareket etmeye, “arkadaşım yoksa üretim de yok!” demeye çağırıyoruz.

2017 METAL TİS’LERİNDE KAZANMAK İÇİN...

- 2017 Metal TİS görüşmeleri 5-6 Ekim tarihlerinde başladı. Birkaç idari

maddenin kabul edilmesinin dışında hiçbir gelişme yaşanmadı. Görüşmeler öncesinde umut tacirliğiyle, tarih yazacağız söylemleriyle yüksekte uçanlar, işçiyi tatil-hediye çeki rüşvetleriyle kandırma, anketlerle oyalamaya, işten atmalar ve tehditlerle sindirmeye çalışanların metal işçisine ihanet edeceği ortadadır. Metal işçisinin yapması gereken inisiyatifi eline almaktır. Komitelerini kurmak, örgütlenmek ve tek bir işçiyi bile geride bırakmadan harekete geçmektir. Beklemek ihanete ve satışa zemin hazırlayacaktır.

Bütün bu görüşmeler metal işçisini oyalamak içindir. Yeri gelir külhanbeyi kesilirler, yeri gelir kriz, ülkenin tablosu, fedakârlık diyerek metal işçisini ikna etmeye çalışırlar. Bu oyuna kanmayalım. Nerede görülmüş masa başında zafer kazanıldığı. Masa başında ancak MESS’in verdiği rakamlarda uzlaşılr. Üretimden gelen gücümüzü kullanmadan, emeğimiz ve alınterimiz üzerinden saltanatlarını devam ettirenlerden hiçbir şey kazanamayız.

İhanete hazırlıklı olmak gerektiği kadar grev yasaklarına karşı da hazırlıklı olmalıyız. OHAL’den istifade grevleri yasakladıklarını, patronların önünü açtıklarını kendileri itiraf etmediler mi? O halde açıktır ki, OHAL patronların çıkarıdır. OHAL’in hedefinde emeğimiz vardır. Emeğimize, geleceğimize sahip çıkmak için OHAL ve OHAL düzenine de karşı çıkmak gerekmektedir. Metal İşçileri Birliği, tüm metal işçilerini bu bilinçle hareket etmeye çağırıyor.

EKİM DEVRİMİ 100 YAŞINDA! İŞÇİ SINIFI İKTİDARA!

- İşçi sınıfı iktidarının hayat bulmuş hali olan Büyük Sosyalist Ekim Devrimi’nin 100. yıl dönümü toplantının bir diğer gündemi olarak ele alınmıştır. Ekim Devrimi’nin deneyimlerinin, kazanımlarının bugünün kuşaklarına anlatılabilmesinin önemi üzerinde durulmuştur. Kapitalist devletlerin on yıllardır çözemedikleri birçok sorunu, kendi iktidarı ile kısa sürede çözen Rus işçi sınıfı, gerçekleştirdiği devrim ile hâlâ yol göstermeye devam ediyor. MİB MYK bu gerçekliğin altını çizerken, Ekim Devrimi’nin 100. yıldönümünü geniş işçi ve emekçilere taşımak için planlamalar gerçekleştirmiştir.

- **Yayınlar:** Toplantıda MİB yayınları ele alınmış, yaşanan gelişmeler karşısında yayınların işlevi üzerinde durulmuş ve yayınları güçlendirmek için tartışmalar gerçekleştirilmiştir. MİB sayfasından gündemlerin daha güçlü işlenebilmesi için planlamalar gerçekleştirilmiş, Metal İşçileri Bülteni’nin Ekim sayısı gündemleri oluşturulmuştur.

**METAL İŞÇİLERİ BİRLİĞİ
MERKEZİ YÜRÜTME KURULU**
10 Ekim 2017

“İşte barış, dünyayla yarış” mı, “sınıfa karşı sınıf” tutumu mu?

Türkiye Metal Sanayicileri Sendikası'na (MESS) bağlı patronların fabrikalarında 2017 Grup Toplu İş Sözleşmesi görüşmeleri, MESS'in 5 Ekim'de Türk Metal, 6 Ekim'de Birleşik Metal-İş ve Çelik-İş sendikaları ile yaptığı toplantılarla başladı.

İşçi sınıfının mücadelelerle kazanılmış bir hakkı olan TİS'ler bugün gelinen aşamada, işçi sınıfını MESS'in dayatmalarına boyun eğdirmenin, düzen sınırlarında tutmanın bir aracına dönüştürülmektedir. Bu nedenle metal işçileri inisiyatif eline almadıkça kurulan masalarda satış sözleşmeleri imzalanmaya devam edilecektir.

Yapılan ilk görüşmeler bunun sinyallerini fazlasıyla vermektedir. Görüşmelerde konuşan MESS Genel Başkanı Kudret Önen “Metal sanayisinin Türkiye ekonomisinin ana şalterlerinden biri olması nedeniyle, sorumluluğumuz sadece kendi çevremizle sınırlı değildir”, “İşte barış, dünyayla yarış”, “dünyayla rekabet”, “ülkemize karşı sorumluluk” ifadelerini kullandı. Metal patronları bu söylemler üzerinden milliyetçi duyguları istismar ederek metal işçisini sefalet koşullarına ikna etmeye çalışmaktadırlar.

Bu yılki görüşmelerde de MESS'in arkasında her zaman olduğu gibi AKP hükümetinin tam desteği ve buna ek olarak OHAL koşullarının kendilerine sunduğu eşsiz imkanlar bulunmaktadır. Vergi indirimleri, teşvikler, OHAL'den istifade grevlere müdahale ediliyor olması TİS görüşmeleri başlarken MESS'in elini güçlendirmektedir.

Türk Metal her zamanki gibi, “üretmek, kazanmak, kazandırmak istiyoruz!” söylemiyle hareket etmekte, bu noktada MESS ile tam bir uyum içerisinde. %38 aldatmacası, tarihi zafer, tarihi sözleşme demagogilerinin içinin fos olduğu önümüzdeki günlerde daha açık görünecektir. İlk görüşmede geçen 16 idari madde bile Türk Metal'in bütün söylediklerini yutacağının ispatı niteliğindedir. Sadece idari maddeler geçmişken ve onlarda da

geçmişten hiçbir fark yokken “16 idari madde, sendikamızın önerdiği şekilde, aynen kabul edildi” diyerek “biz ne derssek o” pozları vermeye çalışmaktadırlar.

Anlaşma sağlanan maddeler “Tanınmalar, Amaç, Tarafların Tanınması, Tarafların Temsili, Tarafların Sorumluluğu, Kapsam ve Yararlanma, Sendika Aidatı, Muvafakata Bağlı Kesintiler, Sendika Temsilcilerinin Atanması, Sendika Temsilcilerinin Görevleri, Sendika Temsilci ve Görevlilerinin Teminatı, Sendika Üyelerinin Teminatı, Sendikada Görev Alan Üyeler, Sendika Temsilci Odası, İlan Panosu, Sendikal İzinler” maddeleridir.

İdari maddeler arasında yer alan işyeri temsilcilerinin atanması ve sendika aidatı maddeleri geçmişte olduğu gibi geçmiştir. Metal Fırtına sonrası, temsilcileri işçilerin seçeceği vaadi de, sendika aidatlarının düşürüleceği vaadi de TİS masasında unutulmuştur. Daha doğrusu metal işçilerinin bütün talepleri gibi görmezden gelinmiştir.

6 Ekim'de masaya oturan Birleşik Metal ve Çelik-İş'in toplantılarında da

tablo çok farklı değildir. Adnan Serdaroglu otomotiv ve beyaz eşya sektörlerindeki rekorlara, üretim artışlarına ve kârlara, asgari ücret ile açlık-yoksulluk sınırları arasındaki farka dikkat çekmiştir. Ancak, Birleşik Metal-İş kendi taleplerinde dahi aradaki bu farkı görmezden gelmektedir. OHAL'in grevleri yasaklamanın aracı olarak kullanılmasının yanlışlığını belirtirken, bu koşullarda TİS ve grev hazırlıklarından bahsetmemektedir. Çünkü böyle bir hazırlıkları yoktur. EMİS sürecinde de çok net gördüğümüz gibi grev yasaklandığında, işçilere “işbaşı yapın” çağrısı yapmaktan başka planları yoktur.

İlk görüşmeler metal işçilerine umut vermekten çok uzaktır. Metal işçisi greve çıkmadan, üretimi durdurmadan kazanamayacağının farkındadır. Ancak, mevcut örgütlülük ve ortak hareket etme düzeyi bu noktada sendikal cendereyi aşma gücünden yoksundur. Bu yoksunluk çaresizliğe ve umutsuzluğa dönüşmemelidir. Öncü metal işçileri hızla dağınıklığa müdahale etmelidir. Fabrikalardaki öfke barut dolu fıçı gibidir. Patlamak için ki-

vılcımı beklemektedir. Bu kıvılcım ancak ve ancak metal işçisinin kendi bağrından çıkabilir.

Türk Metal 12 Ekim'de, Birleşik Metal-İş 13 Ekim'de, Çelik-İş 16 Ekim'de tekrar masaya oturmuş olacaklar. Bir kez daha hatırlatmakta fayda var. Metal işçisi inisiyatif eline alıp, komitelerini kurmadıkça, harekete geçmedikçe, üretimden gelen gücünü kullanmadıkça masada satış sözleşmeleri imzalanacaktır. İhanetin önüne geçmek için zaman kaybetmeden “sınıfa karşı sınıf” tutumuyla davranma vakti gelmiştir.

Avcılar Belediyesi'nde anlaşma sağlandı!

Avcılar Belediyesi'nde 3 aydır maaşları yatırılmayan işçilerin eylemi sonuç verdi ve belediye yönetimi geri adım attı.

Belediye ile sendika arasında 10 Ekim'de yapılan görüşmede 12 Ekim Perşembe günü işçilerin hesabına 1,5 maaşları yatırılması ve kalan 1,5 maaşın da gelecek ay yatırılması üzerine anlaşıldı.

İşçiler geçtiğimiz ay hem her gün belediye önünde eylem yapmış hem de şantiye içerisinde işe çıkmayarak iş görmezlik haklarını kullanmıştı.

**Türk
Metal'de
hırsızlık
yasal oldu**

Geçtiğimiz aylarda Türk Metal'in Çayırova şubesinin yetkili olduğu Akım Metal fabrikasında Türk Metal şube başkanının yeğeni tarafından hırsızlık gerçekleştirilmişti. Buna göz yuman Türk Metal ve işyeri yönetimine işçiler tepki göstermişti. İşçilerin tepkisi üzerine şube başkanının yeğeni işten çıkartıldı.

Geçtiğimiz günlerde fabrikayı ziyaret eden Çayırova Şube Başkanı Bilal Uca, işçileri topladı. Hırsızlık yüzünden işten atılan yeğenini aklama-

ya çalıştı. Bu sırada “İki kilo bakır çalmakla hırsız mı olunurmuş”, “Keşke Akım Metal'in hepsini çalsaydı da alından öpseydim” gibi sözler sarf etti.

Suçüstü yakalanan yeğenin üzerinden 40 kilo bakır çıkmasının aklanmaya çalışılmasına tepki gösteren işçiler ile Bilal Uca arasında tartışma yaşandı. Tepkilerin ardından Uca fabrikadan ayrıldı.

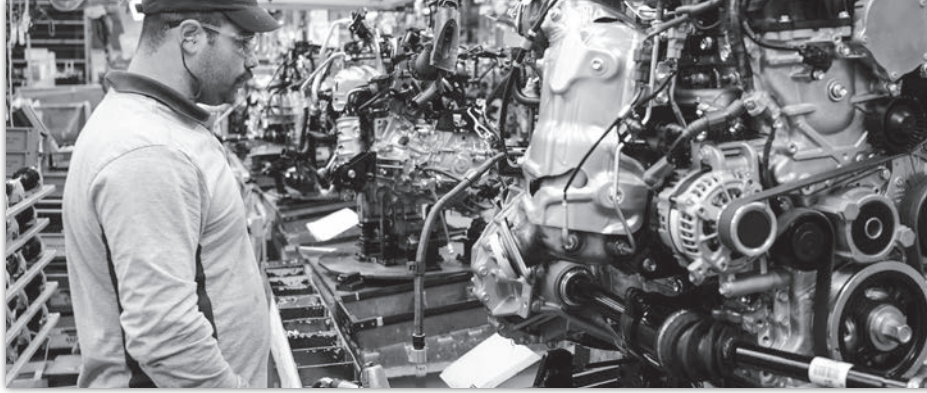
KIZIL BAYRAK / KOCAELİ

Otomotiv iş kolunda kırılan “rekor”lar sermayedarlara yetmedi

İşçilerin alinteriyle, artı değer sömürsüyle semiren sermayedarlar kâra doymuyor. Çalışma saatlerini uzatarak, işçilere daha fazla üretim için baskı yaparak ve ücretleri düşük tutarak kârlarını daha da arttıran otomotiv iş kolunun sermayedarları, “ihracat rekoru kırma” hedefiyle bodrum katların da üretimde kullanılması için yönetmeliğin değiştirilmesini istiyor. Sermayeye yapılan teşvikler ve sağlanan kolaylıklarla birlikte, Motorlu Taşıt Vergisi’ndeki artıştan da rahatsız olduklarını dile getiriyorlar. Ulaştıkları rekorların yoğun sömürü ve OHAL koşullarının işçilerin mücadelesini engellemekte kendileri için sunduğu imkanlar sayesinde gerçekleştiğine değinmiyorlar.

“REKOR’A ULAŞMAYI VE GEÇMEYİ HEDEFLİYORUZ”

Uludağ Otomotiv Endüstrisi İhracatçıları Birliği (OİB) Yönetim Kurulu Başkanı Orhan Sabuncu yaptığı açıklamada, 2017 yılı için hedefledikleri 2008’deki 27 milyar dolarlık ihracat hedefine ulaşmayı ve hatta geçmeyi istediklerini belirterek bunun “tüm zamanların ihracat rekoru” olacağını söyledi. Bu hedefe ulaşmanın ise işçileri daha fazla sömürmek anlamına geldiğine değinmeyen Sabuncu, konuyu “ihracat başarısı” olarak göstermeye çalışan ifadeler kullandı. 2016’nın Ocak-Eylül döneminde 17 milyar doların üstünde olan ihracatın bu yıl

aynı dönemde yüzde 22 artmasıyla övünen Sabuncu, Mart ayında da aylık bazda “ihracat rekoru” kırdıklarıyla övündü.

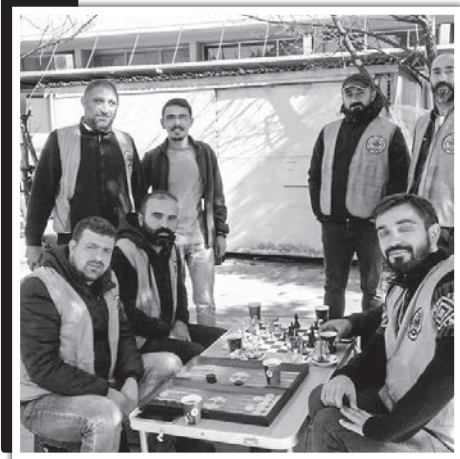
Kırdıkları “rekör”larla binek otomobilleri ihracatının otomotiv ihracatı içerisinde yüzde 42’ye ulaştığını söyleyen Sabuncu, Avrupa Birliği (AB) pazarından da memnun olduklarına değindi.

“BODRUM KATLAR ÜRETİME AÇILSIN, YENİ OSB KURULSUN, MTV ARTMASIN”

Elde ettikleri kârların devasa boyutlarda olmasına, milyar dolarlık ihracatlar yapmalarına karşın otomotiv sermayedarları daha fazla kâr için bodrum katlarını bile üretim için kullanmak istediklerinden, ancak yönetmeliğin buna izin vermediğinden de dem vurdular. Otomotiv Yan Sanayi İhtisas Organize Sanayi Bölgesi (TOSB) Başkanı Ömer Burhanoglu, üretimde kapasite sınırlarına dayandıklarını anlatarak, Osmangazi

köprüsünün öbür yakasında da bir OSB kurulmasını ve bodrum katlarının da üretime açık hale getirilmesini istedi. Bu konuyu 3 aydır Bakanlar Kurulu’na taşıdıklarını da ekledi. Reuters’in sorularını yazılı olarak yanıtlayan Burhanoglu, işçilerin haftada 6 gün 3 vardiya çalıştıklarına, bazen de haftada 7 gün çalıştıklarına değinerek Sabuncu’ya göre elde ettikleri “başarı”ların nedenlerini daha net olarak ortaya koydu.

Burhanoglu, Motorlu Taşıtlar Vergisi’nde (MTV) artışın “pazarın büyümesi”ni yavaşlatacağından da yakınlıkla “Türkiye yatırımcının gözünde giderek iyi bir otomotiv pazarı olmaktan çıkıyor. Yatırım yapacak olan önce pazar büyüklüğüne bakıyor. Bu vergilerle pazarımızın büyümesi ciddi yavaşlar” dedi. İsmi vermediği küresel bir şirketin bölgede yatırım için TOSB ile yaptığı anlaşmanın imza aşamasında olduklarını söyleyen Burhanoglu, bunun için de “yer darlığı” sorununun çözülmesini istedi.

Direnişçi işçilere ziyaret

Devrimci Tekstil İşçileri Sendikası (DEV TEKSTİL), sendikalaştıkları için işten atma saldırısıyla karşı karşıya kalan Kod-A Bilişim işçilerini ve DHL işçilerini direniş alanlarında ziyaret etti.

9 Ekim’de gerçekleştirilen ziyarette ilk olarak Kod-A Bilişim işçilerinin direniş alanına gidildi. DEV TEKSTİL temsilcileri burada direnişçilerle süreç üzerine sohbet ettiler. Direnişçi işçiler, yetki almalarının ardından patronun sendikaya tahammülsüzlük gösterdiğini ve işten atma saldırısını devreye soktuğunu ifade ettiler. Sosyal-İş sendikasına üye işçiler, işlerine iade edilene kadar direnişlerini sürdürme kararlığında olduklarını ifade ettiler. DEV TEKSTİL temsilcileri de haklı ve onurlu mücadelelerinde direnişçilerin yanlarında olacaklarını ifade ederek dayanışmayı sürdüreceklerini vurguladılar.

Kod-A bilişim işçilerinin ardından DHL işçilerinin direniş alanına geçen DEV TEKSTİL temsilcileri, 85 gündür direnişlerini sürdüren işçileri selamladılar. İşçilerle kısa bir sohbet gerçekleştiren temsilciler daha sonra tekrar destek ziyaretinde bulunacaklarını ifade ederek direniş alanından ayrıldılar.

İş cinayeti

Tüpraş’ta patlama: 4 işçi yaşamını yitirdi

Koç Holding bünyesindeki Tüpraş’ın İzmir’deki rafinerisinde 11 Ekim sabahı saat 09.25 sularında patlama meydana geldi.

Ürün tankında bakım yapıldıktan sonra, devreye alma işlemi sırasında gaz sıkışması sonucu meydana geldiği belirtilen patlamada taşeron şirkete bağlı olarak çalışan Kemal Şaşmaz, Yusuf Kepenek, Mehmet Karademir ve Mehmet Dere isimli işçiler yaşamını yitirdi.

Patlamada yaralanan Halil İbrahim Kavlak adlı işçi ise hafif yaralı olarak hastaneye kaldırıldı.

Konuya ilişkin açıklama yapan Petrokimya İşçileri Birliği ise iş cinayetinin taşeron çalışma neticesinde meydana geldiğini belirtirken şu açıklamayı yaptı:

“TAŞERONLUK ÖLÜM DEMEKTİR!”

Bugün Tüpraş’ın İzmir rafinerisinde sabah saatlerinde meydana gelen patlamada Kemal Şaşmaz, Yusuf Kepenek, Mehmet Karademir ve Mehmet Dere isimli arkadaşlarımız yaşamını yitirdi. Halil İbrahim Kavlak isimli arkadaşımızın ise tedavisine devam ediliyor. Kaymakamlık ve Tüpraş işletmesi adına yapılan ayrı ayrı açıklamalara göre boş bir nafta tankının bakımı sırasında meydana gelen kaza 09.25 civarında gerçekleşti. Şu anda rafineriye giriş çıkışlar kapatılırken, enkaz kaldırma çalışmalarının devam ettiği gelen bilgiler arasında.

Şimdi acı ve üzüntü içindeyiz. Başta petrokimya işçileri olmak üzere, bütün işçi sınıfının başı sağ olsun... Ancak bi-

linmeli ki, acımız, özelleştirme ve yavaşlaştırılan taşeronluk politikaları ile bu iş cinayetleri arasındaki bağı kurmamızı unutturamaz. Tüpraş, güvenlik önlemleri açısından Türkiye’nin en iyi işletmesi kabul edilmektedir. Ancak taşeronluğun olduğu işletmelerde her zaman işçi güvenliği ‘daha fazla kâr’ hirsına kurban edilmektedir. Tüpraş’ta yaşanan da budur.

Yaşanan iş cinayetinin ardından Tüpraş adına yapılan açıklamada kuru bir başsağlığı dilemekle yetinilmiştir. Aynı şekilde Enerji Bakanı Albayrak, çıktığı bir televizyon programında yüzünde en ufak bir üzüntü belirtisi olmadan başsağlığı dileyerek şöyle bir değinmiş ve batısaca enerji politikalarını anlatmaya hızla geçiş yapmıştır.

Sanki en büyük dert şu anda oymuş

gibi ‘İçerde üretim devam ediyor’ müddesi veren devlet yetkililerini söylenecek elbette sözümüz var.

Hayatını kaybeden arkadaşlarımız bizler için güvencesiz ve kölece çalışma, patronlar için ise bulunmaz nimet anlamına gelen taşeron çalışma politikalarının kurbanı olmuştur. Sorumluları da başta Tüpraş yönetimi olmak üzere taşeronluğun önünü açan, teşvik eden iktidar sahipleridir. Kısacası yaşananlar ‘kaza oldu’ deyip geçiştirebileceğimiz bir durum değildir.

Hayatını kaybeden işçi arkadaşlarımızın ailelerine tekrar başsağlığı diliyoruz. Öfkeliyiz! Ölen arkadaşlarımızın hesabını er ya da geç soracağız!

Petrokimya İşçileri Birliği

11 Ekim 2017”

Trakya Cam'da işten atma ve direniş

Trakya Cam'da çoğu patronun dayatmalarına karşı grev ve eylemlerde öne çıkan işçiler olmak üzere 90 işçi geçtiğimiz hafta işten atıldı. Üstelik işten atma saldırısı tam da delege seçimleri öncesinde yaşandı.

İşten atma saldırısına attığı imza ile ortak olan Kristal-İş Lüleburgaz Şube yönetimi; "Patron 290 işçi çıkarmamızı istedi ama biz olmaz dedik, müsaade etmedik. Bu kadarına şükür, daha fazla işçi ekmeğinden olmadı" diyerek kendini savundu.

Ancak işten atma saldırısı ve sendika bürokratlarının bu duruma ortaklığı işçilerin öfkesi ile karşılandı. Sendikanın Lüleburgaz şubasını işgal eden işçiler, işe giriş ve çıkış saatlerinde ise fabrika önünde direnişe geçtiler. Sendika yönetimi işçileri ihbar ederek sendika binasına polisi çağırdı.

Paşabahçe Kırklareli Cam Sanayii'nde çalışan işçilere yönelik atılan işçiler tarafından yapılan açıklamada; iş yerinde 200'den fazla sözleşmeli işçi olduğu, 20 yıldır birlikte çalıştıkları taşeron işçileri olduğu hatırlatılarak sendika yönetiminin elinde "Daimi işlerde taşeron çalıştırılmaz" kararı olduğu belirtildi. Ancak sendika yönetiminin bu kararı patronun önüne sunmayarak taşeron çalışmaya ortak olması teşhir edilerek atılan işçiler olarak işlerine dönene kadar mücadele edecekleri vurgulandı.

SENDİKA DİRENİŞİ SAHİPLENMEK ZORUNDA KALDI

İşçilerin kararlı duruşu ve basıncı sonucu sendika yönetimi eylemi sahiplenmek zorunda kaldı. İşçiler, 8 Ekim'de Lüleburgaz Belediye Meydanı'na direniş çadırı kurarak yürüyüş gerçekleştirdiler. Aynı gün sendika şube başkanı ile yapılan toplantıda "ne haliniz varsa görün"

diyen şube başkanı sonrasında ise direniş çadırını ziyaret ederek "sonuna kadar sizi destekliyoruz" açıklaması yapmak zorunda kaldı. Gün boyu direniş çadırında bekleyen işçiler akşam da sendikalarında nöbet tutuyorlar.

DAYANIŞMA EYLEMİNDE SENDİKAL BÜROKRASIYE ÖFKE

Atılan işçilerle dayanışmak için 9 Ekim'de ise Lüleburgaz Kongre Meydanı'nda buluşarak Belediye Meydanı'na yüründü.

Eyleme Metal İşçileri Birliği, DEV TEKSTİL, Petrol-İş üyesi işçiler, Eğitim Sen ve Emekli Sen'in aralarında olduğu kurumların yanı sıra Lüleburgazlı emekçiler katıldı. Şişecam işçilerinin eyleme yoğun katılımı dikkat çekiciydi.

Yürüyüşün ardından konuşan sendika şube başkanı, işten atma saldırısının kapsamlı bir saldırının ilk adımı olduğuna değinerek, buna karşı mücadele edeceklerini ifade etti.

Ancak bu sırada işçiler sendika bürokratlarına tepkilerini sloganlarla gösterirken, işçilerin bu kararlı tutumlarının önünü almak ve yumuşatmak için DİSK Eski Genel Başkanı Süleyman Çelebi ko-

nuşma yaptı. Çelebi, öfkeli işçileri sakin olmaya davet ederek, sendika yönetimini aklamaya çalıştı.

Ardından Kristal-İş Genel Başkanı Bilal Çetintaş'ın konuşması da işçilerin öfkesi ile karşılandı. Kürsüye sırtını dönen işçiler "Şalter inecek bu iş bitecek!" sloganı ile sendikayı üretimi durdurmaya çağırdı. Çetintaş, konuşmasını tamamlayamadan tepkilerin altında ezilerek kürsüden ayrıldı.

Son olarak işten atılan işçiler adına konuşma yapıldı. Konuşmada işten atmayı meşrulaştırmak için atılan yalanların geçersizliği anlatıldı. Atılan işçiler arasında başarı belgeleri alan, fabrika yönetimi tarafından başarılı çalışma yaşamından kaynaklı beyaz yakalı çalışmaya davet edilen işçiler olduğu anlatıldı. 90 işçi olarak işe alınana kadar mücadeleye devam edecekleri ifade edildi.

Eylem "Bu daha başlangıç mücadeleye devam!" sloganı ile sonlandı.

Metal İşçileri Birliği de dağıttığı bildirilerle atılan işçileri üretimden gelen güçlerini kullanmaya; ayrıca şu an üretim yapan, taşeronda bulunan ve atılan işçiler olarak birlik olup fiili meşru mücadeleye çağırdı.

KIZIL BAYRAK / TRAKYA

"Sıfır kaza" kampanyasında iş cinayetleri arttı

Eski Çalışma Bakanı Mehmet Müezzinoğlu, 13 Mayıs'ta iş cinayetleriyle gündeme gelen 3. havalimanı şantiyesinde, "sıfır kaza" kampanyası balonunu şişirmişti. Şişirilen bu balon daha ilk ayında patladı. İşçi Sağlığı ve İş Güvenliği (İSİG) Meclisi'nin verilerine göre 2017 Mayıs ayında en az 147 işçi iş cinayetlerinde katledildi.

"SIFIR KAZA" DÖNEMİNDE YAKLAŞIK BİN 500 İŞÇİ KATLEDİLDİ

Kampanya 12 Eylül'e dek sürdü. Daha ilk ayında patlayan "sıfır kaza" balonunun itirafı yerine, hem Müezzinoğlu hem de ardılı Jülide Sarieroğlu bu konuda suskunluk fesadına girdiler. 2017 yılının ilk 9 ayını kapsayan bu dönem boyunca da iş cinayetlerinde bin 500'e yakın işçi katledildi.

İSİG Meclisi'nin Eylül ayı iş cinayetleri raporuna göre, bu 9 ayda yaşamını yitiren işçi sayısı, aylara göre şöyle sıralandı: Ocak ayında en az 161 işçi, Şubat ayında en az 133 işçi, Mart ayında en az 152 işçi, Nisan ayında en az 151 işçi, Mayıs ayında en az 147 işçi, Haziran ayında en az 170 işçi, Temmuz ayında en az 207 işçi, Ağustos ayında en az 217 işçi, Eylül ayında ise en az 147 işçi iş cinayetlerinde katledildi.

KATLEDİLEN İŞÇİ SAYISI HER YIL ARTIYOR

Sözde "sıfır kaza" balonunun şişirildiği bu dönemde, geçtiğimiz yıllara göre katledilen işçi sayısındaki artış da dikkat çekti. İSİG Meclisi raporuna göre, 6331 Sayılı İSG Yasası çıktıktan sonraki yıllarda, ilk dokuz ayda iş cinayetlerinde yaşamını yitiren işçi sayıları şöyle sıralandı: 2013 yılında en az 881 işçi, 2014'te 1451 işçi, 2015'te 1319 işçi, 2016'da 1464 işçi, ve son olarak bu yıl da en az 1485 işçi yaşamını yitirdi.

Pakplast işçileri mücadeleyi sürdürüyor

Konya'da kurulu Pakplast'ta kölelik uygulamalarına ve işten atma saldırısına karşı işçiler 8 Ekim'de yaptıkları eylemle mücadelelerini sürdürdü.

Kent meydanında gerçekleştirilen eylemde konuşan Petrol-İş Ankara Şube Başkanı Şuayip Gül, "Mesele sadece 34 arkadaşımızın işten atılmasıyla sınırlı değildir" diyerek Pakplast patronunun asıl amacının fabrikadan sendikayı çıkarmak olduğunu dile getirdi. Patronun taşeron çalışmayı fabrikada hakim kılmak ve ucuz

işçiliğin tadını çıkarmak istediğini de söyleyen Gül, "Buna izin vermeyecek, 34 arkadaşımızın işten atılması ve sendikal örgütlülüğümüzün dağıtılması girişimlerine son verilene kadar mücadeleyi sürdüreceğiz" dedi.

İşçiler eylem boyunca "Patron şaşırma sabrımızı taşıma!", "Kurtuluş yok tek başına ya hep beraber ya hiçbirimiz!", "Birleşe birleşe kazanacağız!", "Direne direne kazanacağız!" sloganlarını attılar.

İŞTEN ATMA SALDIRISI VE SENDİKA DÜŞMANLIĞI

Konya Selçuklu'da 3. Organize Sanayi Bölgesi'nde yer alan Pakplast fabrikasında patron, 34 işçiyi işten çıkarmıştı. İşten atma saldırısıyla yetinmeyen patron bunun için sendikanın üyesi olan 311 işçiyi farklı yedi iş kolunda göstererek sendikalaşmaya engel olmaya çalıştı. Polis ise direnişe başlayan işçileri ilk günden itibaren saldırı ve gözaltı tehdidiyle korkutmaya çalışıyor.

Yüksel direnişine polis saldırıları

OHAL rejimine ve KHK ile ihraçlara karşı, Nuriye Gülmen'in Yüksel Caddesi'nde başlattığı direniş sürerken, her gün 13.30 ve 18.00'de yapılmak istenen eylemlere polis saldırıları da devam ediyor.

Direnişin 335. gününde (9 Ekim) günü Konur Sokak üzerinde saat 18.00 açıklamasını yapmak üzere harekete geçen Veli Saçılık, Acun Karadağ ve bir DLB'linin de aralarında bulunduğu yedi kişi ozalitleri açar açmaz sivil ve çevik kuvvet polisinin saldırısıyla karşılaştı. Gözaltı saldırısına başlayan sivil polislerin etrafı çevik kuvvet polisleri tarafından kalkanlarla çevrilerek ve megafonun sireni açılarak, yapılan işkence, çevrede bulunanlardan gizlenmeye çalışıldı. Yerlerde sürüklenerek ve darp edilerek gözaltına alınanlar polis saldırısına "İnsanlık onuru işkenceyi yenecek!" ve "Nuriye, Semih onurumuzdur!" sloganıyla karşılık verdi. Polis işkenceli gözaltıyı görüntülemeye çalışan iki Seyri Sokak muhabirini de gözaltına aldı.

Direnişin 337. günü olan 11 Ekim'de ise polis ablukası altındaki Yüksel Caddesi'ne girmeleri engellenen emekçiler, Konur Sokak'ta öğlen 13.30'da eylem yapmak için bir araya geldi. Açlık grevinin 217. gününde olduğunun yazdığı ozaliti açarak kitlenin eyleme başladığı anda polis saldırıya geçti. Saldırı sırasında sloganlarla emekçilerin talepleri haykırılmaya ve polis terörü protesto edilmeye devam etti. Saldırıda Mehmet Dersulu, İlker Işık, Gülnaz Bozkurt ve Deniz Uğurer polis tarafından işkenceyle gözaltına alındı.

Akşam açıklaması için de saat 18.00'de Veli Saçılık'ın da aralarında olduğu direnişçiler Konur Sokak'ta bir araya geldi. Eyleme, "Nuriye, Semih işe geri alınsın!" sloganıyla ozalit açılarak başladığı sırada polis saldırıya geçti. Polis, Konur Sokak'ta biber gazını eylemcilerin doğrudan yüzlerine sıkarak azgınca saldırıya geçerken, kitleyi kalkanlarıyla darp ederek ve yoğun biber gazı kullanarak sokağın başına kadar sürdü. Burada ise polis plastik mermilerle saldırıyı sürdürdü.

Nuriye Gülmen: Boyun eğmeyeceğim!

KHK ile atıldığı işine dönmek için Yüksel Caddesi'nde direnişe geçen, 9 Mart'ta başladığı açlık grevinin 76. gününde tutuklanan kamu emekçisi Nuriye Gülmen, tecritte tutulmaya devam ediyor.

Sincan Hapishanesi'nden zorla müdahale amacıyla Numune Hastanesi'ne çıkarılan Gülmen'le görüşen Ankara Tabip Odası üyesi doktorlar, Gülmen'in burada kaldığı süre içinde yaşadıklarını aktardı. 7 Ekim günü yapılan basın toplantısında Gülmen'i muayene eden doktor Benan Koyuncu, Gülmen'in tutulduğu odada iki jandarma ve bir gardiyanın da durduğunu söyledi.

AYAĞA KALKMASINA İZİN YOK, İÇERİDE SÜREKLİ ASKER BULUNUYOR

Koyuncu toplantıda şunları ifade etti: "En büyük sorunu tuvalet sorunu. Kesinlikle ayağa kalkmasına izin verilmiyor. Tuvaletini yaparken içeride asker de oluyor. Bunu onur kırıcı olarak görüyor. Temizleme işlemi ve banyo yapamıyor. Nuriye yoğun bakım hastası olmadığını söyleyerek silme işlemi kabul etmiyor. Yoğun bakım orası, dolayısıyla kendisi de bundan etkileniyor ve uyku düzeni bozuluyor, uyuyamadığını dile getirdi. Temiz

kıyafet elde etmede sıkıntılar yaşanıyor. Bizim açlık grevindekilere önerimiz günlük çamaşırlarının değişmesi gerekiyor; ama maalesef bu yapılmıyor. 'Başımda sürekli bir kolluk kuvveti var kendimi burada daha sıkışmış hissediyorum' dedi. Daha tedirgin ve sürekli zorla müdahale tehdidi altında hissediyor kendini. Kaldığı koşullarda hiç hareket etmiyor. Daha önceden refakatçisi tarafından yapılan eklemler hareketleri şu an yapılmamaktadır. O yüzden eklemlerde kontraktür denilen hareket kısıtlılığı var. Yatak yaraları oluşabilir. Kaldı ki fizik muayenesinde bası yarası dediğimiz durumun ilk bulguları oluşmaya başlamış. Açlık grevindeki bir kişi aldığı su, şeker, bitki çayı, B1 vitamini, tuz miktarı ve bunların hazırlanmasına başka bir kişinin yardım etmesi gerekmektedir. Bu koşullar içerisinde bu mümkün olmamaktadır."

9 Ekim gecesi ise Gülmen'in tutulduğu yoğun bakım ünitesinden çıkarılarak tutuklu servisine nakledildiği öğrenildi.

GÜLMEN'DEN KAMUOYUNA MESAJ

Nuriye Gülmen, 11 Ekim'de kendisini ziyaret eden CHP milletvekili aracılığıyla kamuoyuna mesaj gönderdi.

Gülmen'i Ankara Numune Hastane-

si'nde ziyaret eden Veli Ağbaba, ziyaretin ardından hastane önünde basın açıklaması yaptı. Gülmen'in yaşadığı sorunlara ilişkin bilgi veren Ağbaba şunları söyledi:

"Nuriye'nin söylediği şu; benim gözaltına alınmam, tutuklanmam hukuksuzluk. Ben hasta değilim, ben bir tutsağım. Hasta olmadığım halde beni zorla burada tutuyorlar. Bu hukuksuzluktan kaynaklanan sıkıntıları var. 16 günden beri burada kalıyor 13 gün boyunca bir camlı yoğun bakımda kalmış, askerlerin izlediği bir yerde kalmış, 16 gün boyunca banyo yapmamış. Banyo yapmamasının nedeni de refakatçisi olmadığı için dengeyi sağlayamıyormuş. Koşullar son derece bu anlamda kötü. Çok zayıflamış gördüm. 'Beni burada tutarak boyun eğ diyorlar' diyor. 'Boyun eğmeyeceğim, isim verinceye kadar eğmeyeceğim boyun' diyor. 'İşimi ekmeğimi istiyorum' diyor. 'Kendimi 13 gün boyunca bir kafes hayvanı gibi hissettim, orayı beğenmezken buraya getirildim. Burası çok daha kötü gün ışığı yok, geceyi gündüzü ayırt edemiyorum' diyor. 'Daha önce cezaevinde refakatçilerim vardı arkadaşlarım yıkanmamda ve egzersiz yapmamda yardımcı oluyorlardı' diyor. 'Şimdi onları da yapamıyorum, yürüyemiyorum' diyor."

Direnişçi kamu emekçileri: "AKP'nin memuru olmayacağız!"

KHK'larla ihraç edilen Kamu Emekçileri Sendikaları Konfederasyonu (KESK) üyesi emekçilerin İstanbul'daki direnişi sürüyor. Pazartesi, Çarşamba ve Cumartesi günleri Bakırköy Özgürlük Meydanı ve Kadıköy Altıyol'da, Cuma günleri ise Kartal'da oturma eylemleri gerçekleştiren direnişçiler yaptıkları konuşma-

larla iktidarın saldırılarını teşhir ederek "AKP'nin memuru olmayacağız" diyorlar. AKP'nin hukuku ayaklar altına almasına ve eğitim müfredatını tamamen kendi ideolojisi ekseninde dönüştürmesine değinen direnişçiler mücadele çağrısı yapıyor.

9 Mart'tan beri açlık grevinde olan

tutsak direnişçiler Nuriye Gülmen ve Semih Özakça'nın durumuna da dikkat çekilen eylemlere, çevredekiler de imza atarak destek veriyor.

Muhafif kimliklerinden dolayı ihraç edildiklerine dikkat çeken direnişçiler, işlerine geri dönene kadar direnişlerini sürdüreceklerini ifade ediyorlar.

Gerçek ve kalıcı çö- devrim için devrim

Kapitalist-emperyalist sistemin yaşa-
mış olduğu krizlerin faturası dünya ge-
nelinde işçi ve emekçilere ödettiliyor.
Her ülkenin burjuvazisi “krizi yönetebil-
mek”, sermaye birikimini güvencelemek,
kâr oranlarını arttırabilmek için kıyasıya
bir rekabet yürütüyor. Bu çerçevede işçi
ve emekçilere yönelik daha kapsamlı ve
ciddi saldırıları hayata geçiriyor. Sadece
sistemin bağımlı ve geri ülkelerinde de-
ğil, emperyalist metropollerde bile uy-
gulanan sömürü ve soygun politikaları
sonucunda emekçilerin yaşam koşulla-
rı her gün daha çekilmez hale geliyor.
Örneğin bugün 272 milyar dolarla Çin’in
bile önünde dünyanın en fazla cari fazla-
sına sahip Almanya’da emekçiler düşük
ücret, güvencesiz çalışma ve taşeronluk
sistemi koşulları altında çalışmak zorun-
da kalıyorlar.

Emperyalist merkezlerde hazırla-
nıp tüm dünyada ortak ve sistematik
bir şekilde uygulanan bu saldırı furyası
emek-sermaye çelişmesini keskinleştir-
rip, emekçilerde sosyal hoşnutsuzluğun
büyümesine, öfke ve tepkilerinin açığa
çıkmasına yol açmaktadır. Sınıf ve kitle
hareketlerindeki yaygınlaşma ve süre-
lilik bunun bir göstergesidir. Bununla
birlikte yine de halihazırdaki eylemlilik-
lerin sistemi hedefleyen ve onu aşan bir
program doğrultusunda süren devrimci
bir sınıf hareketi karakterinden en azın-
dan “şimdilik” yoksun oluşu, sistemin
egemenlerinin yüreklerine su serpmek-
te, iç rahatlatıcı temel neden olmaktadır.
Zaten halen sınıf kitlelerini denetim al-

ında tutuyor olabilmeleri, onlara “kriz-
leri yönetebilme” başarısını sağlayan
başlıca koşulu sunmaktadır.

Fakat burjuvazi bugün durum böy-
ledir diye yarın da aynı kalacaktır naif-
liğiyle hareket etmeyecek kadar tarih-
sel bir bilince ve deneyime sahiptir. Bir
o kadar da sınıfsal çıkarlarına bağlıdır.
Burjuvazinin, elindeki her türlü imkan-
larla sınıf kitlelerini kontrol altında tut-
mak, sosyal mücadelelerin önüne geç-
bilmek veya yolundan saptırmak ama-
cıyla çeşitli planlar kurup devreye sokma
zorunluluğu ve ihtiyacını duyuyor olması
gerçekliğin diğer bir yönüdür. Bu da her
ne kadar hareketin bugünkü düzeyi üze-
rinden “endişeye mahal verecek” bir du-
rum tespiti bulunmuyorsa da iç-
ten içe yaşadıkları korkuların, duydukları
kaygıların en dolaysız kanıtıdır. Zira kapi-
talist dünya sisteminin temsilcisi olarak
burjuvazi, kendisi için asıl tehlikenin ne-
reden gelebileceğini, kendi alternatifinin
ve “mezar kazıcısı” olan sınıfın hangisi
olduğunu çok iyi biliyor.

Tam da bu yüzden ki sınıf hareke-
tinin devrimci bir rotaya girmesini engel-
lemek pahasına her türlü aracı devreye
sokmaktan, çeşitli yöntemlere başvur-
maktan bir an olsun geri durmuyor.
Sosyal mücadelelerin önünü alabilmek
uğruna “terörle mücadele” demagojisi-
yle özgürlüklerin ve demokratik hakların
tırpanlandığı, faşist baskı ve yasakların
arttığı, ırkçı, şoven ve dinci gericici ideo-
lojilere daha fazla alan açıldığı, militariz-
min tırmandırıldığı, polis devleti uygu-

lamalarının ve faşist yönetim biçimleri-
nin daha çok öne çıkarıldığı bir eğilimin
dünya genelinde gittikçe daha çok hakim
hale geldiğini görüyoruz.

Tıpkı kendinden önceki egemenlerin,
çöküş dönemlerinde çaresizce şiddet ay-
gıtlarına ve politikalarına başvurmak
zorunda kalmaları gibi modern toplu-
mun egemen sınıfı
olarak burjuvazinin
de yönetebilmek için
artık elinde farklı bir
enstrüman kalma-
mıştır. Bu ise kapita-
list sistemin çöküş
içerisinde olduğunun
çok açık ve dolaysız
kanıtlarından biridir
aslında. Meselenin
düşümlendiği nokta
bu çöküşün miadını
çoktan doldurmuş
olan kapitalist sistem
ve onun sınıfsal tem-
silcisi olarak burjuva-
zi ile mi sınırlı kalacağı, yoksa bir bütün
olarak insanlığı mı kapsayacağıdır. Bu dü-
ğümün nasıl çözümleneceği, “insanlığın
kurtuluşunu kendi sınıfsal kurtuluşu ile”
gerçekleştirmeye muktedir olan yegane
güç olan işçi sınıfının, kendi tarihsel mis-
yonunu dünya çapında başarıyla ifa edip
edemeyeceğine bağlıdır.

Tüm dünya için geçerli olan bu du-
rum, sisteme göbekten bağımlı yapısı-
yla Türkiye açısından da öyledir. Krizlerle
çevrili bir coğrafyanın tam göbeğinde yer

alan ve kendine has “rejim kriziyle” de
boğuşan Türkiye’de kapitalist-emperya-
list sistemin çok yönlü krizlerinin yarat-
mış olduğu sorunlar daha şiddetli bir
şekilde yaşanıyor. Bugün her ne kadar
dinci gericiliğin kendi iktidar hedefleri
doğrultusunda toplumda yaratmış ol-
duğu kutuplaşma ve “dikey bölünme”

daha yakıcı bir so-
run olarak görölse
de dünya genelinde
emek-sermaye çeliş-
kisini keskinleştiren
nesnel dinamikler,
“yatay karşıtlığa”
bağlı olarak gelişe-
bilecek ciddi sosyal
mücadelelerin vuku
bulmasının ülkemiz
açısından da hiç de
uzak bir geleceğin
sorunu olmadığını
ortaya koymaktadır.

Dahası dinci ge-
riciliğin hedeflediği

rejim değişikliğine emperyalistlerden
ve işbirlikçi büyük burjuvaziden destek
alabilmesinin yegane yolunun sermaye
birikimini güvenceleyecek, kâr oranla-
rını arttıracak, işçi ve emekçileri daha
ağır sömürü koşullarına maruz bırakacak
yeni saldırıların uygulanabilmesinden
geçtiği açıktır. Bunun bilincinde olan AKP
iktidarı, öte yandan sadece hizmetinde
olduğu değil ama aynı zamanda ait oldu-
ğu sermaye sınıfının kolektif çıkarlarının
korunup kollanması adına da bu yönde
canhıraş bir çaba içerisinde.

Nitekim “OHAL’i kendimize, devlete
ilan ediyoruz” söylemlerinin kitlelerin
manipüle edilmesinden başka bir anlamı
olmadığı hızla açığa çıkmıştı. Sermaye
temsilcilerinin huzurunda “OHAL’in sun-
duğu fırsatlardan istifade ederek grevle-
re anında müdahale ediyoruz” sözleriyle
gerçekler daha dürüstçe ve açıkça ifade
edilmiş oldu. Bu, aynı zamanda sermaye
sınıfına, kolektif çıkarlarının en iyi kendi
iktidarları döneminde savunulduğunun
güçlü bir mesajı anlamına gelmektedir.
Sınıf kitlelerinin dinci gericilik üzerin-
den azami sömürüye razı edilebileceği,
potansiyel mücadele dinamiklerinin de
OHAL koşulları altında bastırılabilceği-
ne dair sermayeye sunulan vaatler kar-
şılığında AKP iktidarı, toplumun, kendi

Devrim için devrim, Dinci sınıf hareketi!

Onur Kara*

ideolojik anlayış ve teamülleri doğrultusunda yönetilmesine itiraz edilmesini istiyor. Her koşulda cebine giren paraya bakarak hareket eden sermaye sınıfından bu beklentiye yöneltilecek tek itiraz ise toplam artı-değerin bölüşüm oranlarında yaşanabilecek esaslı bir değişme, “kutsal özel mülkiyet” hakkının keyfi tek adam yönetimi altında hoyratça gasp ve ihlal edilmesi ya da dinci gerici iktidarın hamlelerinin düzenin bekasını riske sokacak sosyal hareketliliklere yol açma durumlarında gerçekleşecektir ancak. Sermaye sınıfının kaymak tabakası TÜSİAD’ın hileli/şaiBELİ referandumun ardından tüm bu gerçeklikleri bir yana atarak “reform” (işçi ve emekçilere yönelik yeni saldırılar) çağrılarında bulunmuş olması bu durumun çarpıcı bir örneği olmuştur.

Bu yüzden de sermaye sınıfı için özgülüklerin ve demokratik hakların kısıtlanıyor olması, kazançlarına mani olmadıkça zerre kadar umurlarında değildir. Bilakis, artı-değer sömürsünü büyüttüğü oranda baskı ve zorbalık desteklenip, teşvik edilmektedir. “Yargı bağımsızlığı”, “hukuk devleti” vb. söylemlerin ise ya AKP iktidarını kendi isteklerine boyun eğdirebilmek için demagogik çıkışların bir ürünü olmasından ya da yukarıda belirtmiş olduğumuz nedenlerden dolayı yapılmış itirazlardan öteye bir anlamı bulunmamaktadır. Kaldı ki burjuvazinin tarihsel olarak “barutunu tüketmiş” olduğu gerçekliği yaklaşık iki yüz yıllık bir sürece tekabül etmektedir. Bu bir yana, çökmekte olan bir sistemin sahiplerinden bizatihi kendi sistemlerinin kaynaklık ettiği sorunlar karşısında çözücü bir rol üstlenmesini beklemek “ölüden gözyaşı beklemek”le eş değerdir.

Bugün dinci gericiiliğin toplumda yarattığı “dikey bölünme”nin yine tam da onun, sermaye sınıfının kolektif çıkarları adına hareket ettiği gerçekliğiyle olan bağıntısını kurmadan ve bu çıkarlar doğrultusunda ait olduğu sınıfa başarıyla

hizmet ettiği sürece onların desteğine de mazhar olacağını unutarak olaylara yaklaşacak olan her politik platformun çözüm adına ortaya sunacağı program ve projelerin de işçi ve emekçileri düzen içi arayışlara mahkum edeceği, bu anlamıyla onların üzerindeki sömürü koşullarında en ufak bir değişikliğe yol açmayacağı açıktır. O halde bugün toplum üzerine adeta bir karabasan gibi çöken dinsel gericiliğe karşı mücadelenin ancak sınıfa karşı sınıf perspektifiyle ele alındığında işçi ve emekçilere gerçek manada bir kurtuluş ve çözüm sunacağını unutmamak gerekir.

Türkiye’de yaşanan sorunların kaynağı kapitalist üretim ve mülkiyet ilişkisi olarak bir sistem sorununa tekabül etmektedir. Her ülkenin kendi özgünlüğü ve dinamikleri çerçevesinde açığa çıksa da sorunların böylesi bir zeminden doğup besleniyor oluşu, kalıcı ve gerçek çözümün de ancak bu temeli hedef alan toplumsal bir devrimle mümkün olabileceğini ortaya koyar.

Bunun yolu da modern toplumda tek devrimci sınıf olan işçi sınıfının, demokratik haklar ve özgürlükler mücadelesini kendi iktidar mücadelesiyle birleştirip, diğer toplumsal kesimleri de bu hedef doğrultusunda harekete geçirebilmesinden geçer. Bu anlamıyla devrimci

bir sınıf hareketinin geliştirilmesi sorunu, mevcut gidişatı tersine çevirebilmenin yegane koşulu olarak karşımıza çıkıyor. Zira AKP iktidarının toplumda yarattığı kutuplaşmaya karşı onu bertaraf edecek “yatay karşıtlık” temelinde yaşana-

cak sosyal mücadelelerin önü de ancak bu sayede açılabilir. Kaldı ki AKP iktidarından hâlâ da vazgeçilmiyor oluşunun gerisinde, sınıf kitlelerinin önemli bir bölümünü yaratmış olduğu kutuplaşma üzerinden taraf haline getirebilmesi ve bu yolla da sınıfı kontrol altında tutabiliyor olması olgusu yatmaktadır. Tüm bu gerçekliklerin üzerinden atlayarak düzen içi çatlaklar ve çelişkiler üzerinden düzen siyasetine müdahalede bulunmaya çalışmak, bundan medet ummak ancak küçük-burjuva sınıfların ara konumundan gelen, iktidar bilinci ve iddiasından yoksun olmanın yarattığı politik konumlanışın bir tezahürüdür.

Tüm dünyada olduğu gibi Türkiye’de de yaşanan sorunların kaynağı kapitalist üretim ve mülkiyet ilişkisi olarak bir sistem sorununa tekabül etmektedir. Her ülkenin kendi özgünlüğü ve dinamikleri çerçevesinde açığa çıksa da sorunların böylesi bir zeminden doğup besleniyor oluşu, kalıcı ve gerçek çözümün de ancak bu temeli hedef alan toplumsal bir devrimle mümkün olabileceğini ortaya koyar. Söz konusu durum Türkiye’de dinci gericiliğe karşı mücadele için de geçerlidir.

“Güdük burjuva devriminin bu yıllarda yaratamadığı köklü ideolojik-kültürel değişimi bu durumda ancak sosyal mücadeleler yaratabilir. İdeolojik-kültürel mücadele değil fakat sosyal mücadele, devrimci sınıf mücadelesi! Bu nokta özellikle önemlidir ve bugünün her

türden burjuva, küçük-burjuva laik eğilimleri ile devrimci sınıf bakış açısı arasındaki temel farkı işaretler...

“...İktisadi-sosyal temellerine devrimci bir şekilde vurulmadığı sürece, din ve onun Ortaçağ gericiiliğinden kök alan ideolojisi ve kültürü, toplumdaki etkisini güçlü bir biçimde sürdürür. Türkiye’nin modern burjuva tarihinin de kendi yönünden kanıtladığı gerçekte budur.” (Tarihsel temelleriyle Türkiye’de dinsel gericiilik – H. Fırat, Kızıl Bayrak 2017/15)

“...bu devrim, demek ki, yalnızca ege-men sınıfı devirmenin tek yolu olduğu için zorunlu kılınmamıştır, ötekini deviren sınıfa, eski sistemin kendisine bu laştırdığı pislikleri süpürmek ve toplumu yeni temeller üzerine kurmaya elverişli bir hale gelmek olanağını ancak bir devrim vereceği için de zorunlu olmuştur.” (Alman İdeolojisi, K. Marx)

Bugün Türkiye’nin de böylesi bir devrimci geleceği olacaksa eğer, bu ancak işçi sınıfı ile olanaklı olabilecektir. Modern burjuva toplumda devrimi soyut bir ideal olmaktan çıkarıp bir gerçeğe dönüştürebilmenin başka bir yolu ya da olanağı yoktur. İşçi sınıfına dayanmayan, onu birleştirmek, örgütlemek ve devrim için varını yoğunu ortaya koymayanların devrim iddiaları boş bir laftan öteye gitmeyecek ve sonunda şu veya bu biçimde düzen içine kapaklanmayla noktalana-caktır.

* TKİP dava tutsağı, Tekirdağ 2 No’lu F Tipi Hapishanesi.

Avrupa'da burjuva demokrasisinden koyu polis devletine doğru

Fransa'da son 15 yıl içinde tam 11 güvenlik yasası çıkartıldı. On ikincisini çıkarmak ise burjuvazinin "cesur çocuğu" Emmanuel Macron'a nasip oldu. "Teröre karşı mücadele" yalanı ve anti-terör yasası adı altında parlamentoda onaylanan bu yeni güvenlik yasası, sosyal alandan demokratik alana, Fransız işçi sınıfı ve emekçilerinin tarihsel kazanımlarına yönelik çok daha acımasız bir saldırdır.

Bilindiği gibi Fransa uzun süredir OHAL ile yönetiliyordu. Birkaç hafta zarfında OHAL şeklen kaldırılacak. Şeklen kaldırılacak diyoruz, zira onun içerdiği en temel yasalar olduğu gibi korunarak, bu yeni anti-terör yasasına yedirilmiştir.

FRANSA: KANUN DEVLETİNDEN POLİS DEVLETİNE

Fransa tarihin en görkemli burjuva devrimine sahne olmuş bir ülkedir. Ve dahası Fransa, aynı zamanda sınıf mücadelesinin sonuna dek vardırıldığı, bir başka söyleyişle, sınıf mücadelesinin tarihin ilk işçi iktidarı ile taçlandırıldığı bir ülkedir de. Kısacası Avrupa'nın diğer ülkelerinden çok farklı bir geleneği vardır. Hem burjuva hem de proleter devrimler sırasında, pek çok devrim yasası çıkarılmış, bu yasaların ifadesi olan tarihsel nitelikte pek çok kazanıma tanık olunmuştur. Dikkate değer olan, bunların kanun hükmünde yasalar olarak ve Fransa anayasasına kalıcı maddeler halinde yedirilmiş olmasıdır. Demek oluyor ki Fransa, günümüze kadar Avrupa'da bir kanun devleti olmanın en somut örneğini oluşturmuştur. Parlamentoda onaylanan 12. güvenlik yasası ile bu döneme son veriliyor. Fransa adım adım kanun devletinden koyu bir polis devletine doğru sürükleniyor.

Özetle, son 10-15 yıldır Fransa'da polisin hiçbir yetkiye sahip olmadığı, Ortaçağ koşullarında görev yaptığı propagandası yapılmaktadır. "Polis suçluları ya da teröristleri yakalıyor, ancak savcılar ve yargıçlar serbest bırakıyor" iddiası, bu propagandanın en önemli ve beylik argümanları olarak ileri sürülüyor. Bu propagandanın amacı elbette ki Fransız kamuoyunu polis konusunda yumuşatmak, polisi yetkilendirme girişimlerini doğal ve meşru hale getirmek, böylece polis devleti uygulamalarına hız kazandırmak ve nihayet polis devletine geçişin önünü açmaktır. Oysa zaten Avrupa'nın diğer ülkelerinde olduğu gibi son yıllardaki uygulamalarla bu yönde epeyce bir

mesafe alınmıştır.

Yeni güvenlik yasası ile polise olağanüstü yetkiler veriliyor. Bu yetkileri sınırsızca kullanması için her türlü imkan da yaratılıyor. Örneğin, geçmişte savcılık izni olmadan arama yapmak, sadece şüpheli olduğu gerekçesi ile gözaltına almak olanaklı değildi. Şimdi bu yetkiler valilere ve belediye başkanlarına devrediliyor. Vali ve belediye başkanları gerektiğinde dinlemelere izin çıkaracak, kimlik kontrolü yaptırabilecek ve keyfi gözaltılar için emir verecekler. Doğal olarak tüm bu uygulamaları polis yapacak. Öte yandan bu yasa ile seyahat ve inanç özgürlüğüne, yasalar önünde eşitliğe de elveda deniliyor. El Khomri yasası sırasında gerçekleşen genel grevler ve blokaj eylemleri bahane edilerek toplantı, gösteri ve yürüyüş hakkına dönük saldırı işaretleri verilmişti. Günümüzde bu yönde de ciddi hazırlıklar var. Taşımacılık alanında bu yönlü yasaklar bunun ön habercisi uygulamalardır. Tüm bunları "Fransa'da büyüyen terör tehlikesi" ya da "savaş halindeyiz" gerekçeleri ile ordunun da iç güvenliğe bulaştırılması tamamlıyor.

Diğer yandan belediyelerin bundan önce belediye zabıtası sıfatı ile çalışan personeli, son birkaç yıldır, İslami terör bahanesi ile ve olaylara anında müdahale etmesi gerekçesi ile adım adım bir polis gücü haline getirildi. Özellikle çeşitli ülkelerden gelen göçmen emekçilerin yoğun biçimde ikamet ettiği semtlerde görevlendirilen bu güçler, daha ilk andan itibaren polis ruhunu kuşandılar ve polise tanınan tüm yetkileri onlardan da istahlı biçimde kullandılar, bu semtlerde terör estirmeye başladılar. Yeni güvenlik yasası ile bu güç de silahlandırılıyor.

Bu da yeterli görülmemiş olacak ki şimdi bir de genellikle seferberlik anlarında göreve çağrılan gönüllülerden, daha doğrusu tümü de it ve kopuktan oluşan, sürekli olarak askeri kıyafetlerle dolaşacak olan, Hitler faşizmi döneminin kötü ünlü SA'ları misali bir güç oluşturulmuş bulunuyor.

Yeni güvenlik yasasının diğer bir boyutu da yabancı kökenlilerle ilgili politikanın değiştirilmesidir. Kendi sömürgele-ri de dahil dışarıdan gelenlere (Cezayirli, İspanyol, Ermeni vb.) kucak açması ve ilticacı olarak kabul etmesi Fransa'nın önemli bir geleneği idi. Günümüzde giderek bundan da eser bırakılmayacak. Evsizlerin ve kağıtsızların sayısının kabarmışlığı, sınır dışı uygulamalarının rutin

hale gelip, kitlesel boyutlar kazanması bunun ifadesidir. Emmanuel Macron'un TV ve basın önünde sığınmacıları kasıtlı olarak, "Onları kendi kaderlerine terk edemeyiz" şeklinde açıklamalar yapması tümüyle bir samimiyetsizlikten ibarettir. Zira gerçek yaşamda bu sözlerin tam tersi uygulamalara başvurulmaktadır.

Fransa'da ırkçılık, dışarıdan gelenlere kucak açmak şeklindeki bu geleneğe adeta son verir düzeyde bir gelişme içindedir. Fransa ırkçı-faşist partilerin seçim başarılarının en ileri örneğini oluşturmaktadır. ırkçı-faşist Ulusal Cephe, görkemli bir burjuva devrimine ve Paris Komünü deneyine sahne olan Fransa'da yükselen bir güç haline gelmiştir. Faşizm Fransa'da da büyüyen bir tehlike olmaya doğru seyretmektedir.

KATALONYA BAĞIMSIZLIK REFERANDUMU VE AVRUPA BİRLİĞİ'NİN TUTUMU

Günümüzde burjuva demokrasisi denen şeyin ne menem bir şey olduğunun ve ne yönde seyrettiğinin bir başka göstergesi de Katalonya'nın bağımsızlık referandumuna dair tutum olmuştur. En kısa anlatımla, Katalonya bağımsızlık referandumu AB'nin, demek oluyor ki Alman ve Fransız burjuvazisi başta olmak üzere AB emperyalizminin gerçek niteliğini açığa çıkartmada tam bir turnusol işlevi görmüştür.

Özetle, Almanya'nın ve tümünün adına AB sözcülerinin yaptıkları açıklamalar tam da kendi emperyalist-sömürgeci karakterlerine uygun, ibret verici ikiyüzlü açıklamalardı. Dolaylı, esas olarak da dolaysız biçimde üyeleri İspanya'dan, yani merkezi Madrid hükümetinden yana saf tuttular. Madrid hükümetinin seferber ettiği 40 bin polis ve ek olarak pozisyon alan jandarmanın referandum öncesinden başlayarak, referandum günü Katalonya'nın irili ufaklı tüm kentlerinde gün boyu estirdiği faşist saldırganlığı destekledi.

İspanya polisinin tam bir haydutluk örneği olan ev ve büro basmak, oy kullanılan okulları işgal etmek, oy sandıklarını çalmak ve kaçırmak, oy kullananlara ve referandumun sonucunu kutlamaya çalışan Katalanlara acımasızca saldırmak, 800'ün üzerinde göstericinin yaralanmasına sebebiyet vermek vb. saldırılarına ya sessiz kaldı ya da emperyalistlere özgü bir ikiyüzlülükle "İspanya'nın iç sorunu- dur" diyerek, dolaylı biçimde destekledi.

Tüm bunlar bir kez daha Avrupa burjuvazisinin "azınlık haklarının kutsallığı" ve "azınlıklara saygı" üzerine söylediği her sözün samimiyetsizlikten ve emperyalizme özgü bir ikiyüzlülüktен ibaret olduğunu kanıtlamıştır. Bu aynı şey olduğu gibi, ABD'nin bir aparatı işlevindeki Birleşmiş Milletler örgütü için de geçerlidir. Ha keza, sözde ulusların ve azınlıkların haklarına dair sözler içeren, Wilson Prensiplerinin de bugüne dek, boş bir söz kalıbı olmaktan başka bir işlevi olmamıştır ve bundan sonra da gerçek yaşamda bir karşılığı olmayacaktır.

AVRUPA BURJUVAZİSİNİN KENDİ İKİYÜZLÜ DEMOKRASİSİNE DAHI TAHAMMÜLÜ KALMAMIŞTIR

Kapitalizm bir sömürü, soygun ve kölelik düzenidir. Onun tekeli aşamadaki eğilimi siyasal gericiliktir. Krizin derinleştiği dönemlerde burjuva demokrasisi denen tül kalkar ve yavaş yavaş altında insanlık düşmanı bir rejim olan faşizmin kanlı dişleri belirir.

Demokrasiye, insan haklarına, uluslar ve azınlıklara dair haklar üzerine yapılan açıklamaların onların nezdinde hiçbir değeri yoktur, gerçek yaşamda bir karşılığı da bulunmamaktadır. Emperyalizm hiçbir zaman özgürlüklerin aracı olmamıştır. Hiçbir yere ve hiçbir ulusa özgürlük götürmemiştir. O her daim kayıtsız koşulsuz kölece bir egemenlik peşinde koşar. Onun ezilen ulus ve azınlıklara reva gördüğü şey, tastamam kölelik, kendisine kölece bir bağımlılıktır.

Ticaret özgürlüğü yalanı ile el değmemiş, keşfedilmemiş toprakları işgal etmek, oranın yerlilerini kırmadan geçirip, yeraltı ve yerüstü tüm zenginliklerine el koymak ve hoyratça yağmalamak, günümüzdeki gibi uluslararası ticaret yasaları anlaşmaları ile ekonomisi zayıf, kriz içinde debelenen, geri ve yoksul ülkeler başta olmak üzere kendi üyesi ülkeleri dahi sömürgeleştirmek, AB'nin özgürlükten anladığı budur. Onun demokrasisi çıplak çıkarlarıdır. Onların demokrasi taşımak dediği, petrol ve doğal gaz rezervlerinin bulunduğu toprakları işgal etmekten ibaret aşağılık bir yalandır.

Kriz o denli derin ve koşullar o denli yakıcıdır ki sadece Fransız burjuvazisi değil, tüm bir Avrupa burjuvazisi, kendi ikiyüzlü demokrasisine dahi tahammülsüz hale gelmiştir. Fransa'da, Almanya'da, kısacası tüm Avrupa'da gidişat bu yöndedir.

Katalonya'da bağımsızlık ilanı askıya alınıyor

İspanya hükümetinin bütün engelleme çabalarına, baskılarına, polis zoruna, sandıklara el koymasına ve referandumu yasadışı ilan etmesine karşın, Katalonya bağımsızlık referandumu %43 katılımla, %90 Evet oyuyla gerçekleşti.

Referandumun ardından yaşanan siyasi krizin faturasını ödemek istemeyen Katalonya Özerk Yönetimi, Katalan halkının öfkesini arkasına alarak Katalan burjuvazisinin çıkarları doğrultusunda değerlendirmeye çalıştı.

Referandumu önceleyen günlerde ve referandum sonrasında yaşanan karşılıklı restleşmelerin, kitlelerin havasını boşaltmaya yönelik olduğu kadar, Katalan Özerk Yönetimi'nin İspanya Merkezi Hükümeti'nden kopartmaya çalıştığı tavizler için gündeme geldiği ise çok geçmeden açığa çıktı. Referandumun ardından yapılan açıklamalarda "artık bağımsızlık çok yakın, önümüzdeki günlerde parlamentoyu toplayıp bağımsızlığımızı ilan edeceğiz" türünden söylemler kullanmaları, Katalonya hükümetinin bu yolda emin adımlarla yürüdüğü izlenimi yaratıyordu. Ancak yapılan son açıklamalar kazın ayağının öyle olmadığını gösterir nitelikte.

Kitlelerin bağımsızlık kararlılığını kullanıp meydan okuyan Katalan yönetimi, AB'den, İspanya Kralı'ndan ve diğer güç odaklarından yeterli desteği bulamayınca söylemlerini yumuşatma yoluna gitti.

Parlamentonun açılışında konuşan Katalonya Özerk Yönetimi Başkanı Carles Puigdemont, İspanya Merkezi yönetimi ile konuyu görüşebilmek için bağımsızlık ilanının ertlenmesini, askıya alınmasını önerdi. İspanya hükümetinin bağımsızlığı ve bağımsızlık referandumunu tanımadığı ve Katalan burjuvazisi AB'den yeterli desteği alamadığı koşullarda bu kararın alınması çok normaldir. Zira Katalan burjuvazisi tamamen sınıfsal kaygıları ile hareket etmektedir. Kendi egemenlik alanını ve pazarını genişletmeye çalışırken, bunun zarar görme ihtimali karşısında masaya oturma yolunu seçmiştir.

Bu tercih elbette Katalan halkının bağımsızlık özlemiyle örtüşmemektedir.

Fransa'da on binler sosyal yıkıma karşı sokağa çıktı!

Eğitimden sağlığa birçok meslek dalında ve devlet dairesinde çalışan kamu emekçileri örgütlü olduğu federasyonların (CGT, CFDT, FO, UNSA, FSU, Solidaires, CFE-CGC, CFTC ve FA) çağrısı ile 10 Ekim günü Fransa genelinde greve gitti.

Macron'un 5 yıllık süreçte kamuda hedef aldığı saldırı politikaları ile 120 bin işin ortadan kaldırılması, ücretlerin dondurulması, düşürülmesi gibi birçok hak gasplarına karşı on binler sokaklara çıktı.

Paris'te ise 45 bin emekçi saat 14.00'te Republique Meydanı'nda buluşarak buradan Nation Meydanı'na hareket etti.

Kortejlerden kamu ve özel sektörde çalışan emekçilere "Macron yasaları patron yasaları!" sloganları eşliğinde gerici yasalara karşı el ele mücadele çağrısı yükseldi. Ücretlerin artırılması, alım gücünün yükseltilmesi, çalışma koşullarının iyileştirilmesi, eşit işe eşit ücret talep edildi, dövizler taşındı.

Paris'te kortejin en öne "Siamo tutti antifascisti!", "A-Anti kapitalista!" sloganları ve anti-faşist/anti-kapitalist pankartlar ile sayıları bini bulan genç kitleden oluşuyordu.

Paris, Lyon, Bordeaux, Nantes, Rouen, Marsilya gibi birçok kentte kitlesel katılımın olduğu eylemlerde CGT Sendikası Fransa genelinde 400 bin emekçinin sokaklara çıktığını belirtti.

Grev hastanelerde, kreşler ve okullarda ve birçok devlet dairesinde etkili oldu. Aire France'da ise uçuşların yüzde 30'unun iptal edildiği duyuruldu.

KIZIL BAYRAK / PARIS

Küresel işsiz sayısı 201 milyonu aştı

Uluslararası Çalışma Örgütü (ILO), Dünya İstihdam ve Sosyal Görünüm 2017 raporunda, küresel işsiz sayısının bir önceki yıla göre artmış olduğuna dikkat çekti.

Rapora göre, küresel işsiz sayısı 2016 yılına göre 3,4 milyon artarak 201 milyonu aştı.

Küresel işsizlik oranının 5,8 seviyesinde durduğu ve yakın zamanda düşmesi-

nin beklenmediği belirtilen raporda, istihdam oranlarında özel sektörün yüzde 87'lik yer tuttuğu, KOBİ'lerin bu orandaki payının ise yüzde 31'den yüzde 35'e çıktığı ifade edildi.

Avrupa'da Ekim Devrimi etkinlikleri

Avrupa'da komünistler Ekim Devrimi'nin 100. yılı vesilesiyle, "Ekim Devrimi 100. yılında / Gelecek mutlak sosyalizm!" şiarı ile Almanya'nın Wuppertal kentinde ve Fransa'nın başkenti Paris'te etkinlikler gerçekleştirdi.

WUPPERTAL

Almanya'nın Wuppertal kentinde 7 Ekim'de gerçekleştirilen etkinliğe emekçi ağırlıklı bir katılım oldu.

TKİP sempatizanı Zafer Aktan'ın ölüm yıldönümüne denk gelen etkinlik Nazım Hikmet'in "Elveda dostlarım" adlı şiiri eşliğinde Zafer Aktan'a dair kısa bir konuşma ile başlatıldı.

Ardından, DGB'li gençler; Ekim Devrimi, parti ve Lenin temalı şiirlerden oluşan bir şiir dinletisi gerçekleştirdi. Dinletiyi, BDSP tarafından hazırlanan "Ekim Devrimi yolumuzu aydınlatıyor" başlıklı sinevizyonun gösterimi izledi.

Ardından ise Ekim Devrimi'nin, tarihsel, toplumsal ve siyasal yönlerine değinen, Rusya'da ne tür sonuçlara yol açtığı ve evrensel boyutlarının altını çizen bir sunum yapıldı. Bu çerçevede, Ekim Devrimi'nin kendisini önceleyen devrimlerin yeni bir halkası olmadığı, onların tümünü içermekle birlikte, esas özelliğinin onları aşan karakteri olduğuna vurgu yapıldı. Çok sarsıcı ve çok köklü bir devrim olduğu, en görkemli burjuva devrimlerin 125 yılda yapamadığını, sadece on hafta içinde gerçekleştirdiği belirtilirken diğer devrimlerle karşılaştırıldı.

"1905, 1917 Şubat ve Ekim Devrimi devrimci bir sınıfın, işçi sınıfının devrimci girişkenliğinin eseridir. Hepsine esas ola-

rak işçi sınıfı damgasını vurmuştur. Sınıfın devrimci partisi olan Bolşevik Parti'nin tartışılmaz öncülüğünde başarılmıştır" denilen konuşmada; aradan 100 yıl geçmesine rağmen Ekim Devrimi'nin teorisi ve pratiğinin aşılamadığı ve hâlâ güncel olduğu vurgulandı.

"Çarlığın karanlığına Sosyalist Ekim Devrimi ile son verildi. Biz de Türkiye'deki dinci-gerici karanlığa ve bunu sırtında taşıma utancı içindeki sermaye diktatörlüğüne yeni Ekimlerle cevap olacağız" sözleri ile konuşma sona ererken 18 Kasım'daki merkezi geceye katılım çağrısıyla etkinlik bitirildi.

PARİS

Yurtdışındaki etkinliklerin ikincisi 8 Ekim Pazar günü Paris'te yapıldı. Ekim Devrimi etkinlikleri hakkında kısa bir bilgilendirmenin ardından devrim ve

sosyalizm kavgasında ölümsüzleşenler için saygı duruşu yapıldı. Saygı duruşunu Nazım Hikmet'in, "Sosyalizm" ve "Onlar" adlı iki şiirinin okunması izledi.

Şiir dinletisinden sonra, BDSP'nin hazırladığı "Ekim devrimi yolumuzu aydınlatıyor" sinevizyonu gösterildi.

Sinevizyonun ardından Ekim Devrimi konulu sunuma geçildi.

Sunum, Ekim Devrimi'nin 100. yılı olduğu, aradan bir asırlık bir zaman geçtiği, bu uzun zaman zarfında "Sosyalizmin tarihsel yenilgisi" de dahil, pek çok gelişmenin yaşandığına değinilerek başladı. Tüm bunlara rağmen, bu büyük devrim; tarihsel, sınıfsal ve siyasal anlamını ve değerini yitirmediği, hâlâ güncel olduğu ve dünya işçi ve emekçilerinin, sömürü ve kölelik düzeni olan kapitalist-emperyalist barbarlıktan kurtuluşunda yegane çözüm olmaya devam ettiği vurgulandı.

Ekim Devrimi'nin olmazsa olmaz koşullarının anlatıldığı sunumda devrimci sınıf ve devrimci partinin önemine vurgu yapıldı.

"Devrimci teoriyi, devrimci sınıfı ve devrimci örgütü birleştirmek, Lenin'in sırrı işte budur" denilen sunumda Lenin'in yürüttüğü ideolojik mücadelesine de değinildi.

Ekim Devrimi'nin kazanımlarına değinilen sunumda sosyalist işçi-emekçi iktidarının bu kazanımları sağladığı belirtildi.

"Bunalımlar, savaşlar ve devrimler dönemi" olduğu hatırlatılan sunum "Türkiye de bir devrim toprağıdır. Yeni Ekimler için aday bir coğrafyadır. Buna inanılmalı ve dosdoğru işçi sınıfına gidilmelidir. İşçi sınıfının devrimleştirilmesi ve devrimci parti... Gerçek devrimcilerin görevi ve sorumluluğu işte budur" ifadeleriyle sona erdi.

BİR-KAR LSG işçilerini birlik olmaya çağırdı

Almanya'nın en büyük sendikalarından Birleşik Hizmet İşleri Sendikası'nın (ver.di) 2013'te imzaladığı toplu sözleşmenin ardından, patronların işçilerin haklarını parça parça gasp ettiği LSG Sky Chefs'te son aylarda da işçi kıyımı gerçekleşmişti.

LSG'deki gelişmeleri takip eden; işçileri aydınlatmaya, mutlaka bir şeyler yapılması gerektiğini anlatmaya ve mücadeleyi yükseltmeye odaklanan BİR-KAR İşçi Komisyonu, taban örgütlülüğünün önemini, işçilerin birleşirlerse saldırıyı geçici de olsa durdurabileceklerini vurgulamaya devam ediyor.

Bu çerçevede 8 Ekim Pazar günü bil-

diri dağıtımı gerçekleştiren BİR-KAR İşçi Komisyonu, özelleştirilmek istenen iki bölümle ilgili sorunları işçilerin gündemine taşıdı.

İşçiler tarafından ilgiyle karşılanan bildiri dağıtımında işçilerle sohbetler edildi. "Ne olacak, neler yapılabilir" soruları soran işçilerle yapılan sohbetlerde işçiler bilgilendirildi.

2013 SÖZLEŞMESİYLE LSG'DE ÖNÜ AÇILAN KÖLELİK

ver.di'nin 2013'te imzaladığı sözleşmeyle işçiler, üç gün izin haklarından feragat etmiş, her gün 1,5 saat daha fazla

çalışmayı kabul etmek zorunda kalmış ve ücretlerinde herhangi bir iyileşme olmamıştı. Karşılığında LSG şirketi, 2020 yılına kadar ver.di'ye "iş garantisi" vaa-dinde bulunmuştu.

Ancak o tarihten itibaren şirket "işimiz yok, rekabet çok fazla" diyerek işçilere para teklif etmiş ve işten çıkarmaya başlamıştı.

Şimdi de bazı bölümlerin "kâr getirmediği" öne sürülerek özelleştirmenin yolu açılmış oldu.

Bütün bunlara karşın LSG, cirosunu katlamaya devam ediyor.

KIZIL BAYRAK / FRANKFURT

İlan edilen “şehitliğin” ardında gizlenen suç ortaklığı

İŞİD tarafından kaçırılıp yakılarak öldürülen iki askerden biri olan Seftar Taş'ın ölümü sermaye devleti tarafından 11 ay sonra doğrulandı.

İŞİD'in yayınladığı videonun ardından siyasi iktidar sessizliğe gömülmüş, internet yavaşlatılmış ve yapılan tek resmi açıklamada, dönemin Başbakan Yardımcısı Numan Kurtulmuş'un ağzından, görüntüler için “uyduruk” denilmişti.

İŞİD'in yayınladığı video ile öldürülme anlarının paylaşıldığı Taş'ın ailesi ise 11 aydır çocuklarının akıbetini soruyordu. Tüm başvurular sonuçsuz kalınca, aile “gaiplik” davası açmıştı. Geline yerde dava sonuçlandı ve Taş'a verilen “şehitlik” unvanı ile sermaye devleti görüntüleri doğrulamış oldu.

Sermaye devletinin Taş anısına anıt yaptırma sözü de vermesi ile konu iktidar tarafından kapanmış oluyor. Ancak iktidarın bu hamlesi bu vahşet üzerinden bir kez daha ortaya çıkan emperyalist kapitalist sistemin İŞİD'le olan suç ortaklığının ve sermaye devletinin ikiyüzlü “şehitlik” naralarının üzerini örtmeyi başaramayacak.

İŞİD VAHŞETİ

Emperyalist kapitalist sistemin kirli emelleri uğruna başta Ortadoğu olmak üzere dünyanın bir dizi yerinde tırmandırılan savaş politikaları insanlığa bombalar, katliamlar, tecavüzler, sürgünler ve açlık olarak döndü, dönmeye devam ediyor. Teknolojinin nimetlerinden yararlanarak kullanılan savaş aygıtları ile imza attıkları kanlı katliamlar gelinen yerde insanlığı yıkımla yüz yüze bırakıyor.

Kan havuzunun gerisinde emperyalist çıkarlar uğruna girilen hegemonya çatışması dururken, ölüm makineleri ile yetinmeyen bu sistemin yardımına ise kendi yetiştirdikleri çeteler yetişiyor. Ortadoğu'da İŞİD, El Kaide, ÖSO gibi çeteler eliyle emellerine ulaşmak isteyenler, bu çetelerin gerçekleştirdiği katliamların birinci dereceden sorumlusu olarak orta yerde duruyor. İŞİD'i yaratarak besleyenlerin başında bulunan Türk sermaye devleti ise toplamda Suriye'deki vahşetin mimarı olarak öne çıkıyor. İŞİD ve daha birçok çete bugün misyonlarını oynayarak sahneden çekilmeye zorlanırken, ortaya çıkan vahşeti timsah göz yaşları ile izleyen emperyalist güçler yeni güç

dengelerini kurmanın derdindeler.

Vahşetle özdeşleşen İŞİD ise yaratıcılarının hamurundan karıldığını icraatları ile doğruluyor yalnızca. Diri diri insan yakma vahşetinin sayısız örnekleri emperyalist kapitalist dünyanın tarihinde bulunuyor. Bunun için sadece İkinci Emperyalist Paylaşım Savaşı'nı hatırlamak bile kafidir. Kaldı ki, Türk sermaye devletinin Kürt halkına yaşattığı katliamlar İŞİD vahşetinin yanında fazlasıyla masum kalıyor.

Bu açıdan İŞİD emperyalist kapitalist sistemin öz çocuğu olurken onunla özdeşleşen vahşet ise sistemin karakterine ışık tutuyor.

SERMAYE DEVLETİ ŞOVENİZMİN EKMEĞİNİ YİYOR

Vahşetin baş sorumluları ikiyüzlülüklerini de bu vesileyle bir kez daha ortaya serdiler. “Vatan” adına sarf edilen onca sözün birer aldatmaca olduğu da ortaya çıktı. “Vatan” demagojisine “terör”ü de ekleyerek şovenizmin ekmeğini bolca yiyen sermaye devleti sözde “vatani görev”inin başındaki bir gencin akıbetini 11 ay sonra ailenin ısrarlarını dindirip konuyu kapatmak için “aydınlattı.” İşçi ve emekçi çocuklarının kendi çıkarları uğruna kirli savaşlara sürmek ve onları şovenizmle aldatmak bu sistemin ayakta kalmasının reçetelerinden yalnızca biridir ve bir hayli eskidir.

Irak'tan yeni yaptırımlar

Irak Kürdistan'ındaki referandum sonrasında, Irak merkezi hükümetinden Kürdistan'ın bağımsızlığına yönelik sert açıklamalar gelirken, Irak ve komşu ülkeler IKBY uçuşlarını askıya almıştı.

Ayrıca, IKBY'nin sınır kontrollerinin ele geçirileceği, petrol ticareti başta olmak üzere çeşitli alanlarda yaptırımların devreye sokulacağı öne sürülüyordu.

Bunlara karşın, IKBY ile Irak cumhurbaşkanı yardımcılar arasında yapılan görüşmede, tarafların 4 madde üzerinden anlaşmaya vardığı duyuruldu.

IKBY Başkanı Mesud Barzani ile Irak Cumhurbaşkanı Yardımcısı İyad Allavi

ve Uşame Nuçeyfi arasında Süleymaniye'de gerçekleşen görüşme sonrası IKBY, anlaşma sağlanan maddeleri şöyle duyurdu:

“Irak'taki gergin atmosferin yatıştırılması için siyasi partiler ve taraflar arasında görüşmelerin başlaması, görüşmelerin açık bir ajanda üzerinden yürütülmesi, IKBY üzerindeki yaptırımların ivedi bir şekilde kaldırılması ve en yakın zamanda Bağdat ile Erbil arasında toplantıların başlaması.”

YENİ YAPTIRIM KARARLARI

IKBY ile Irak Cumhurbaşkanı yar-

dımcıları arasında yapılan anlaşmayı tanımayan Irak merkezi hükümeti ise, IKBY'ye yönelik yeni yaptırım kararları aldı.

Başbakan Haydar el-İbadi başkanlığında toplanan Irak Milli Güvenlik Kurulu, Irak Kürdistan'ındaki referandumda görev alan memurlar hakkında “hukuki işlem” başlattı.

Hemen ardından ise Irak Federal Mahkemesi referandumu gerçekleştiren Yüksek Seçim Komiserliği Başkanı ve üyeleri hakkında tutuklama kararı verdi.

IKBY'ye yönelik ekonomik yaptırımların da görüşüldüğü toplantıda; İran ve Türkiye'ye, IKBY sınırlarını kapatmaları, IKBY ile olan ticari ilişkilerini durdurmaları ve tüm ilişkiler açısından Irak merkezi hükümetini muhatap almaları taleplerinin iletilmesi kararı alındı.

Düzen yargısı kadın cinayetlerinin, şiddetin önünü açıyor

Erkek egemen düzen yargısının kadın katillerini koruyan, onları “iyi hal” indirimleri ile ödüllendiren, şiddete uğrayan kadını suçlayan yaklaşımları geride bıraktığımız haftada da devam etti.

PARKTA ÖGB’NİN SALDIRDIĞI GENÇ KADINA DAVA

İstanbul Maçka Parkı’nda Çağla Köse adlı genç kadının, özel güvenliğinin taciz ve hakaretlerle saldırısına uğramasına dair soruşturma tamamlandı. Köse’ye de “hakaret” iddiasıyla dava açılırken, özel güvenliğinin saldırısı da “hakaret” sınırında değerlendirildi.

Soruşturmayı yürüten savcı, özel güvenlik Savaş İ.’nin; “kişiler arasında ayrımcılık yapmak”, “inanç, düşünce ve kanaat hürriyetlerinin kullanılmasını engellemek”, “cinsel taciz”, “halkı kin ve düşmanlığa alenen tahrik etmek” ve “kişilerin huzur ve sükûnunu bozmak” fiillerini işlemediğini iddia etti.

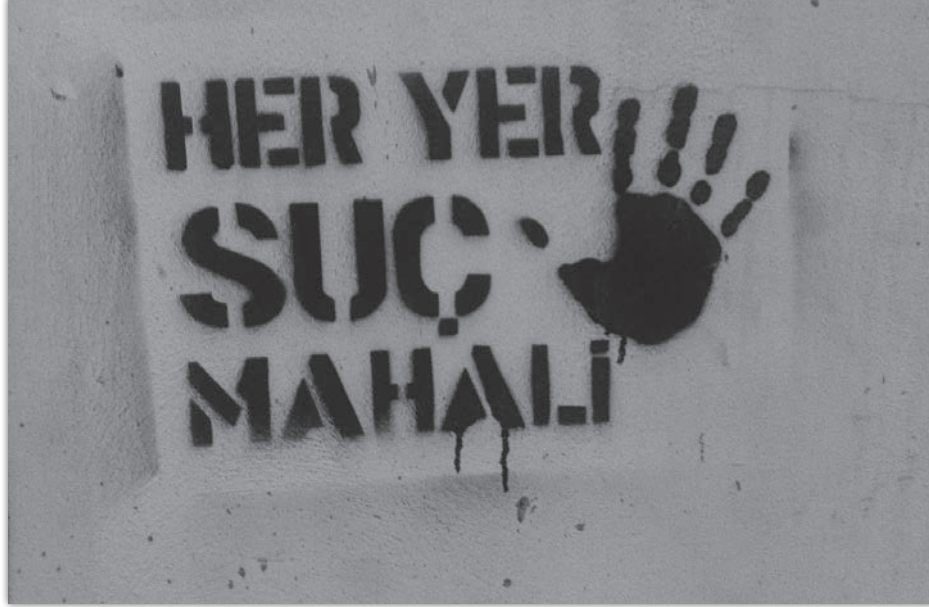
Saldırıya uğrayan Çağla Köse’yi de “kamu görevlisine hakaret” iddiasıyla suçlayan savcı, Savaş İ. hakkında ise sadece “alenen hakaret” suçlamasında bulundu.

Bu suçlamalar doğrultusunda, özel güvenlikçi 3 aydan 2 yıla kadar, Çağla Köse ise 1 yıldan az olmamak üzere hapis cezası istemiyle yargılanacak.

DEVLET GENÇ KADINI KORUMADI

“Koruma kararı”na rağmen, boşanmak istediği kocası tarafından üç kez saldırıya uğrayan Gizem Tatlısert, en son da BİMER’e şikâyet mektubu yazdığı sırada eşi tarafından bir kez daha vuruldu.

Tatlısert “Devlet beni korusaydı, Zafer’i tutuklasaydı, ben vurulmazdım” diyerek tepki gösterirken, şu anda tutuklu bulunan eşinin bırakılması durumunda ailesinin ya da kendisinin zarar göreceğinin altını çizdi.

POLİSLERİN SALDIRDIĞI KADINA SORUŞTURMA

Antalya’nın Alanya ilçesinde iki polisin saldırdığı 40 yaşındaki Kırgız Rahokhan Arıpova isimli kadın hakkında soruşturma başlatıldı.

3 Ekim’de sabah saat 07.20 sularında iki polis, Arıpova’ya tekme ve copla saldırmış, görüntülerin kamuoyuna yansımının ardından polislerden biri tutuklanmış, diğeri ise adli kontrolle serbest bırakılmıştı.

Buna karşın, saldırıya uğrayan kadın hakkında “polise direnme” suçlamasıyla soruşturma başlatıldı.

Olayla ilgili hazırlanan polis fezlekesinde de “Bayanın görevlilerimize küfür ve hakaret ettiği, yumruk vurması üzerine Kafadar’ın copla vurduğu, ekip otosuna bindirerek, bölge dışında çıkarıldığı tespit edilmiştir” ifadelerine yer verildi.

KADIN TAKSİCİ DARP EDİLDİ

İstanbul Beyoğlu’nda taksicilik yapan 59 yaşındaki Tülay O. şiddete maruz kaldı.

Bir taksi durağında şoför olan Tülay O. müşteri beklediği yerde bir grup tak-

sicinin saldırısına uğradı. “Burası bizim mekan. Arabanı çek” tehditleri eşliğinde darp edilen kadının aracına da zarar verildi. İki saldırgan hakkında 6 yıl hapis istemiyle dava açıldığı öğrenildi.

BURSA’DA KADIN CİNAYETİ

Kadını erkeğin mülkü olarak kodlayan kapitalist düzende kadın cinayetleri devam ediyor. Şikayetlere, koruma kararlarına rağmen yaşanan kadın cinayetleri ise, kadınların sermaye devletinin gözetiminde katledildiğini gözler önüne seriyor. Son olarak da Bursa’da bir kadın, kendisini rahatsız eden ve hakkında polise şikayette bulunduğu eski erkek arkadaşı tarafından katledildi.

Bursa’da Mağusa Devlet Hastanesi’nde hemşire olan Halime Çetin ayrıldığı erkek arkadaşının “barışma” adı altında sürdürdüğü taciz sonucunda Hayrettin Özcömert’i polise şikayet etti. Çetin’in evine gelerek tacizlerini sürdüren Özcömert, genç kadını 9 Ekim akşamı evinde silahla vurarak katletti. Çetin olay yerinde yaşamını yitirken saldırgan daha sonra av tüfeği ile intihar girişiminde bulundu.

“Hakikatin Gücü” galası

KHK’larla ihraç edilmelerine karşı İstanbul’da direnen Kamu Emekçileri Sendikaları Konfederasyonu (KESK) üyesi kadınları anlatan “Hakikatin Gücü” belgeselinin gala gösterimi 5 Ekim’de gerçekleştirildi.

Dünya Öğretmenler Günü’nde yapılan etkinlikte ilk olarak KESK Kadın Sekreteri Gülistan Atasoy kısa bir konuşma yaptı. Yaklaşan yıl dönümü vesilesiyle 10 Ekim’de katledilenleri anarak konuşmasına başlayan Atasoy, iktidarın tüm topluma savaş açtığını ifade etti. İktidarın başta kadınları hedef aldığını söyleyen Atasoy, ihraçlarla da itibarını sağlamaya çalıştığını ifade etti.

KESK İstanbul Kadın Meclisi adına yapılan konuşmada ise, öğretmenler günü vesilesiyle AKP iktidarının eğitim sisteminde yaptığı değişikliklerle toplumu dizayn ettiği ifade edildi. Kadınlara dönük gerici saldırılara dikkat çekilen açıklamada “33 haftalık direnişte erkek yoldaşlarıyla ön safta yer alan kadınlar” selamlandı.

Belgeselin yönetmeni, Haber Sen 5 No’lu Şube Kadın Sekreteri Deniz Salmanlı ise belgeselin yapımına değindiği konuşmasında direniş alanlarının güçlendirilmesi gerektiğini ifade etti. Salmanlı’nın konuşmasının ardından belgesel izlendi. Belgeselde ihraçlara karşı direnişte yer alan kadınların anlatımları ve direniş alanlarından görüntüler yer aldı.

Belgeselin sonlanmasıyla direnişçiler “KHK’lar gidecek biz kalacağız!” sloganlarıyla sahneye çıktı. Etkinlik BEKSAV Müzik Topluluğu’nun sahne almasıyla beraber halaylarla sona erdi.

ETKİNLİKTE NOTLAR

- Gösterimin yapıldığı Şişli Kent Kültür Merkezi’ndeki salonda “Nuriye, Semih yalnız değildir”, “OHAL kaldırıl-sın KHK’lar iptal edilsin”, “Çocuklar ölmesin demeye devam edeceğiz” oza-litleri asıldı. Nuriye Gülmen ve Semih Özakça’nın fotoğraflarının olduğu bir pankart da salonda yer aldı.

- 500 civarı katılımin olduğu etkinliğe BDSP, DGB de katılırken, BES ve Haber Sen yöneticileri, Felsefeciler Derneği, HDP İstanbul Kadın Meclisi, ESP, Gençlik Muhalefeti, SEP, MFT, BHH, CHP Bakırköy ve Bahçelievler ilçe örgütleri, Kültür Sanat Sen’in aralarında olduğu kurumlardan katılım olduğu duyuruldu.

- Eğitim Sen Genel Başkanı Feray Aytekin Aydoğan’ın gönderdiği mesaj da okundu.

Müftülüklere nikah kıyma yetkisi mecliste

Müftülüklere nikah kıyma yetkisi veren yasa tasarısı, meclis komisyonlarında kabul edilmesinin ardından TBMM Genel Kurulu’nda görüşülecek. Ancak bu hafta görüşülmesi beklenen tasarının haftaya meclis gündemine alınacağı belirtilildi.

“Nüfus Hizmetleri Kanunu ile Bazı

Kanunlarda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Tasarısı” başlıklı düzenleme, geçtiğimiz hafta içerisinde önce alt komis-yonda ardından da içişleri komisyonunda onaylanmıştı.

Nüfus düzenlemelerinin yer aldığı tasarıda il ve ilçe müftüleri de “evlendir-me memuru” kapsamına alınıyor. Ayrıca

tasarıda, “il ve ilçe müftüleri” yerine “il ve ilçe müftülükleri” tanımlaması kullanılarak imamlara da nikah kıyma yetkisi verildiği belirtiliyor.

Kadın örgütleri, yasa tasarısına karşı pek çok ilde eylemler düzenlemiş, meclis önünde ise polisin engellemesi ve saldırısıyla karşılaşmıştı.

Ucuz iş gücü yetiştirme eğitimi

Sermaye sınıfı dinci-gerici parti iktidarıyla sömürüye, açlığa, zulme başkaldırmayıp biat eden bir işçi, emekçi nesli ortaya çıkarmak için zaten geri olan okul müfredatını, düzen sınırları içindeki kurumların bile itiraz edeceği boyutta gerileştirdi. Kuşkusuz AKP'nin "dindar-kin-dar bir nesil" yetiştirme kaygısı da var. Ama bu has sermaye partisinin öncelikli kaygısı biat eden, ucuz iş gücü olan bir nesil yaratmak. Başkaldırmak bir yana, sorgulayamayan bir nesil yaratmak için dinci-gerici "eğitimi" müfredata işledi. Bu koşullarda AKP ve yandaş kurum ve yayınlar dışında her kurum eğitimin gerilediğini raporlarına yansıtıyor.

"EĞİTİM İZLEME RAPORU 2016-2017"

Eğitim Reformu Girişimi (ERG) tarafından hazırlanan "Eğitim İzleme Raporu 2016-2017" açıklandı. Raporun önsözünün başında "Eğitim sistemi; özgür ve sorgulayan, farklılıklara saygı duyan, din, dil, ırk ayrımı gözetmeksizin eşit insanların bulunduğu topluma saygı gösteren, özgür bireyler yetiştirmeyi amaçlasa da maalesef uygulamada böyle değildir" deniyor. Elbette ERG'nin raporunda, haksızlıklara karşı başkaldırmanın törpülendiği vurgulanmıyor. Bununla birlikte sorgulamayan bir neslin yetiştirilmeye çalışıldığı belirtiliyor.

ÇOCUK İŞÇİLER, ÇOCUK "GELİNLER"

Raporda dikkat çeken başka bir nesnellik de çocuk işçilerin ve çocuk "gelinlerin" artması: "Özellikle erken okul terk oranı, kısmen erken yaşta evlenme nedeni ile kız çocukların okula gönderil-memesi, erken evlendirilen kız çocukla-rın/çocuk gelinlerin' çokluğu ve eğitim-den alıkoyulmaları da en önemli sorun-lar arasında."

Çocuk işçiliği de şöyle örneklendirili-yor: "Kağıt toplayıcılığı yapan bir çocu-ğun 'İlkokul diplomam var ama ilkokul-dan sonra okuyamadım. Okuldan sonra kendimi hurda toplarken veya gündelik işlerde çalışırken buldum' sözleri eğitim hayatına geri dönüşü olmayan birçok ço-cuğun da kaderi."

İMAM HATİPLERE DAHA ÇOK BÜTÇE VE PARALI EĞİTİM

Paralı eğitim AKP'nin değil sermaye devletlerinin bir "icadı." AKP'nin yapı-tığı tek şey, paralı eğitimi daha pahalı hale getirmesi. Bununla birlikte bazı okullara daha fazla teşvik verilmesi; misal imam-hatip liselerini emekçi bir ailenin gelirine göre nispeten daha "el-verişli" hale getiriyor. Raporda yer alan "Türkiye'de okul türlerine ayrışma ile sosyoekonomik durum arasında önemli bir ilişki bulunuyor" açıklamasının ileri-sinde "Son yıllarda, mesleki ve teknik li-seler ile imam-hatip liselerinin sayısında-ki artışa paralel olarak, bu okul türlerine yapılan harcamaların arttığı ve 2012'den bu yana genel liselere yapılan harcamal-arın üzerine çıktığı görülüyor" deniyor.

İmam hatiplerde ve meslek liselerinde okuyan öğrencilerin neredeyse tümünün ailesi işçi, emekçi. Tekil örnekler dışında buralarda okuyan gençler de po-tansiyel, hatta şimdiden işçi ve emekçi durumundalar.

Raporda çocuk işçiliği konusun-da DİSK verileri paylaşılıyor: "2015 yılı Devrimci İşçi Sendikaları Konfederasyonu (DİSK) Türkiye'de Çocuk İşçiliği Gerçeği Raporu'na göre ise; Türkiye'de 6-18 yaş arasında ekonomik faaliyette bulunan 900 bin çocuk bulunuyor; bu çocukların %44'ü mevsimlik tarım işinde çalışıyor. Bu çocukların neredeyse yarısının okula erişimi bulunmuyor; kayıtlı mevsimlik tarım işçisi çocukların birçoğu da okula düzenli devam edemiyor."

Rapor akademik bir araştırma olarak hazırlanmış. Bu yüzden öğretmenlerle ilgili bölümde akademik ve öğretmenlerin sayısal ve nitelik üzerinde yetersizlikleri üzerine söylemler oldukça fazla. Ama ihraç edilen ve ataması yapılmayan öğ-retmenlerden bahsetmiyor. Sonuç ola-rak düzen sınırları içinde bir sivil toplum örgütünün raporundan daha fazlasından söz etmesini beklemek safdillilik olur. Bununla beraber, yukarıda aktardıkları-mız bile sermaye devletinin güncel "eği-timi" hakkında yeterince fikir veriyor.

H. ORTAÇKI

İÜ'de 10 Ekim anmasına saldırı

İstanbul Üniversitesi'nde 10 Ekim Ankara Katliamı'nın yıl dönümünde yapıl-mak istenen anmaya polis saldırdı.

İstanbul Üniversitesi Beyazıt Kampüsü'nde öğrenciler, 10 Ekim 2015'te Ankara'da gerçekleşen katli-amda yaşamını yitirenleri anmak için havuzlu bahçede bir araya geldi. Polis slogan atılmadan ve konuşma yapılma-dan havuza karanfil bırakılarak sessizce ana kapıya yürüyüp burada basın açık-laması yapılması dayatmasında bulun-du. Öğrencilerin slogan atması üzerine saldırıya geçen sivil polisler ve çevik kuvvet 66 öğrenciyi gözaltına aldı.

Sivil ve çevik kuvvet polislerinin sal-dırısında gözaltına alınanlar ilk olarak kampüsün esnaf kapısındaki bir gözaltı aracına bindirildi. Bu kapıdan üniver-siteye giriş-çıkışlar ÖGB tarafından en-gellenirken, polis basını da engelleme-ye çalıştı.

Polis terörü devam ederken, gözal-

tına alınan diğer öğrenciler işkence ve darp edilerek Beyazıt Meydanı'na açı-lan kapıdan 3 gözaltı aracına bindirildi. Ana kapıdaki güvenlik kulübesi yanında bekletilen öğrencilerin "Katil AKP üni-versiteden defol!" sloganı atması üzeri-ne özel güvenlik de öğrencilere saldırdı. Gözaltı aracına götürülürken "10 Ekim'i unutma, unutturma!" diye slogan atan öğrencilerin de darp edildiği görüldü.

Bu sırada çevrede terör estiren polis bekleyenleri uzaklaştırdı.

Slogan atan gençlere saldırmaya kalkan bir faşist, polis tarafından sade-ce uzaklaştırılırken, çevrede küfür et-meye devam etti.

Beyazıt Meydanı'nda iki genç daha polis tarafından hakaretlerle tartakla-narak alıkonulurken, gençler daha son-ra serbest bırakıldı. 66 öğrenci ertesi gün akşam saatlerinde serbest bırakıl-dı.

DGB Ankara İl Meclisi toplandı

Devrimci Gençlik Birliği (DGB) Ankara İl Meclisi 4 Ekim Çarşamba günü toplandı. Toplantı DGB'nin 23 Eylül'de gerçekleştirilen Türkiye Meclisinin su-numu ve değerlendirilmesi ile başla-dı, Türkiye Meclisinin aldığı kararların Ankara'da nasıl pratiğe döküleceğine ilişkin tartışma ve kararların ardından gündem önerilerine geçildi.

28 Ekim'de düzenlenecek olan Bilimsel ve Demokratik Eğitim Kurultayı'na ilişkin tartışmalar yapılır-ken, kurultayın genel planlaması üzeri-ne konuşuldu. Kurultayın duyurusu için kullanılacak araçların belirlenmesinden sonra meclis, Ekim Devrimi gündemiyle devam etti.

Büyük Sosyalist Ekim Devrimi'nin 100. yılında neler yapılması gerektiği-ne dair önerilerin sunulduğu mecliste, Ekim Devrimi'ne ilişkin yapılacak sine-vizyon gösterimi için film önerilerinde bulunuldu. Ayrıca Ekim Devrimi'nin

100. yılına dair şiar önerileri sunuldu.

YÖK'ün kuruluş yıl dönümü olan 6 Kasım'da YÖK'ün anlam ve içeriğinin üniversitelilere nasıl taşınacağına dair tartışmalar yürütülerek buna ilişkin ka-rarlar alındı. Meclis toplantısı Ankara genelinde okulların durumuna ilişkin tartışmaların ardından sona erdi.

Mecliste alınan kararlar şöyle:

- Kurultay çağrısına yönelik mater-yaller okullarda yaygın bir şekilde kul-lanılacak ve kurultaya yönelik bir açık uçlu anket çalışması yapılacak.

- Ekim Devrimi'nin 100. yılında dev-rime ve devrimin mirasına ilişkin film gösterimleri düzenlenecek.

- Yerelerde ve okullarda 6 Kasım'a ilişkin söyleşiler düzenlenecek, Bilimsel ve Demokratik Eğitim Kurultayı'ndan da gelen öneriler ile bir 6 Kasım etkinli-ği örgütlenecek.

İstanbul'da 10 Ekim anmaları

10 Ekim 2015'te Ankara'da gerçekleşen katliamda yaşamını yitirenleri anmak ve katliamı lanetlemek için İstanbul'da eylemler gerçekleştirildi.

KADIKÖY

İstanbul Emek ve Demokrasi Koordinasyonu tarafından gerçekleştirilen anma için kitle Kadıköy'deki Beşiktaş İskelesi önünde saat 19.00'dan itibaren toplanmaya başladı. Sloganlarla süren bekleyişin ardından 19.30'da anma başladı.

"10 Ekim'in hesabı sorulacak!", "Savaşa hayır, barış hemen şimdi!", "Saray savaş halklar barış istiyor!", "10 Ekim'i unutmadık unutmayacağız!" sloganları ile başlayan anmada 10 Ekim'de yaşamını yitirenler adına saygı duruşu yapıldı. Saygı duruşunda katledilenlerin isimleri sayılarak "Yaşıyor!" diye haykırıldı.

İlk olarak, katliamda yaşamını yitiren Dicle Deli'nin babası Faik Deli kitleye seslendi. Bu esnada ise kitlenin içinden atılan "Katil devlet hesap verecek!" sloganı üzerine ise polis anmaya saldırma tehditleri savurdu. Kürsü, belirlenen sloganların dışına çıkılmamasını isterken kitle polisi yuhalayarak öfkeli sloganlarını haykırmaya devam etti.

Faik Deli ise konuşmasında katliamdan sağ kurtulanların yaşamlarının 10 Ekim öncesi ve sonrası olarak ikiye bölündüğünü ifade etti. "Yeter artık insanlar ölmesin" diyen Deli, 10 Ekim Barış ve

Dayanışma Derneği'nin taleplerini sıraladı. 10 Ekim davasına da değinen Deli, devletin katliamdaki sorumluluğuna dikkat çekti. "Taşındıkları bayrakları yere düşürmeyeceğiz" diyerek 10 Ekim'de katledilenlerin mücadelesinin sürdüğünü işaret eden Deli, Ankara ve İstanbul'da yapılan anmalara dönük polis terörünü ise kınadı.

Anma, katliamda yaşamını yitiren Ata Önder Atabay'ın ablasının kardeşine yazdığı şiiri okuması ile devam etti.

Ardından DİSK Genel Başkanı Kani Beko söz alarak katliamı kınayan bir konuşma yaptı. Katliamdan devlet yetkililerinin haberinin olduğunu ifade eden Beko, sorumlular hesap vermedikçe katliamların devam edeceğini söyledi.

Beko'nun ardından okunan basın metninde ise 10 Ekim Katliamı'nın ilk ve son olmadığı hatırlatıldı. 10 Ekim davasında mahkeme heyetinin tutumu hatırlatılarak "Bu tutum ülkenin yönetenlerinin kanlı geleneği sürdürdüğünün açık göstergesidir" denildi. Baskılara, katliamlara rağmen direnişlerin de sürdüğünü dikkat çekilen açıklamada "10 Ekim şehitleri bizimle yaşamaya devam edecek" denildi.

Açıklamanın ardından anma sonlandırıldı. Kitlenin açıklama sırasında "Nuriye, Semih yalnız değildir!" sloganı atması da dikkat çekti.

BAKIRKÖY

Bakırköy Özgürlük Meydanı'nda, saat 12.30'da başlayan basın açıklamasında

ilk olarak, katliamda yaşamını yitirenler için saygı duruşu gerçekleştirildi. Saygı duruşunun ardından KESK İstanbul Şubeler Platformu adına konuşma yapıldı. Konuşmada katliamın sorumlusu devlet yetkililerinin hâlâ korunduğu fakat katledilenleri anmak isteyenlere azgınca saldırıldığı vurgulandı.

Devamında, DİSK adına Genel İş İstanbul 1 Nolu Şube Başkanı söz alarak katillerin yargılanması için mücadelenin büyütülmesi çağrısı yaptı. Konuşmaların ardından Bakırköylü bir emekçi, barış temalı şiir ve Azeri ezgileri seslendirdi. Ezgilerin ardından anma sonlandırıldı. İstanbul Emek ve Demokrasi Koordinasyonu adına yapılan eyleme BDSP de katıldı.

SARIGAZI

Katliamın gerçekleştiği saat 10.04'te, Sarıgazi Demokrasi Caddesi'nde anma için bir araya gelindi. Kolluk kuvvetleri de sabahın ilk ışıklarıyla Demokrasi Caddesi'ni ablukaya aldı. Abluka altında da olsa anma yapmakta ısrar eden kitle, devletin saldırı ve tacizlerine aldırmadan anma programını sürdürdü.

"10 Ekim'i unutma, unutturma!" sloganıyla başlayan eylem, 10 Ekim'de katledilenler anısına saygı duruşuyla devam etti. Ardından kısa bir açıklama yapılarak katliamların ne ilk ne de son olduğu vurgulandı.

Katillerden ve katliamcı düzenden hesap sorma çağrısı yapıldıktan sonra eylem sloganlarla bitirildi.

Mamak'ta 10 Ekim anması

Katliamın yıldönümünde saat 19.00'da devrimci ve ilerici güçler Tuzluca Mahallesi'nde, 10 Ekim Katliamı'nda yaşamını yitirenleri andı.

Eski muhtarlık önünde toplanan kitle "10 Ekim'in hesabı sorulacak, katil devlet hesap verecek" şiarının yazılı olduğu pankart arkasında Tuzluca Meydanı'na geldi. Burada yapılan açıklamada sabahki anmada estirilen devlet terörü teşhir edilirken, katliamı iktidarın beslediği İŞİD çetesinin gerçekleştirdiği belirtildi. "Katil devlet hesap verecek!", "10 Ekim'i unutma unutturma!" sloganlarının atılmasının ardından açıklama sonlandırıldı.

Ardından ara sokaklarda bir yürüyüş gerçekleştirilerek katliam protesto edildi.

Eğitim Sen'den Çorlu'da 10 Ekim anması

Eğitim Sen Çorlu Şubesi, Ankara Katliamı'nın ikinci yıldönümünde yaptığı etkinlikle, katliamda yaşamını yitirenleri andı.

Saat 17.30'da, sendika temsilciliğinde yapılan anma, katliamda yaşamını yitirenler anısına saygı duruşuyla başladı. Ardından 10 Ekim Platformu'nun hazırlamış olduğu sinevizyon gösterimi ile devam etti. Sinevizyon gösterimi sonrasında Eğitim Sen Çorlu Temsilcisi Şükrü Civelek bir konuşma yaparak, katliamların bu topraklarda yeni olmadığına değindi ve mücadelenin kaçınılmaz olduğunu vurguladı.

Etkinlik, patlama esnasında yaralanan Ayşe öğretmenin konuşmasıyla devam etti. Ayşe öğretmenin konuşması ardından katılımcılar söz alarak düşüncelerini ifade ettiler.

Hatun Tuğluk'un cenazesine saldıranlara tahliye

HDP Eş Genel Başkan Yardımcısı Aysel Tuğluk'un annesi Hatun Tuğluk'un İncek Mezarlığı'ndaki cenaze törenine yönelik saldırıya ilişkin dava 6 Ekim'de görülmeye başlarken, tutuklu 3 sanık hakkında tahliye kararı verildi.

"TERÖR" YALANI VE SALDIRIYA "TOPLUMSAL REFLEKS" TANIMI

Ankara Gölbaşı Adliyesi 2. Asliye Ceza Mahkemesi'nde görülen davanın ilk duruşmasında tutuklu ve tutuksuz sanıklar ifadelerinde "tahrik edildikleri" yönünde iddialar ortaya attı. Kendilerine küfür edildiğini öne süren sanıklar, HDP'li Osman Baydemir'i hedef gösterdi.

Sosyal medya hesabından "köye terörist cenazesi gömüldüğü" yönünde mesaj görüp saldırıya katıldığını söyleyen sanıklar olurken, sanıklar cenazenin kime ait olduğunu bilmediklerini de ileri sürdü. Tutuklu sanıkların avukatı Süleyman Zeybek müvekkillerini yönlendiren herhangi bir kimse olmadığı iddiasında bulundu. Saldırısı "toplumsal refleks" olarak nitelendiren Zeybek, müvekkillerinin saldırısını "suç" olarak görmediğini söyleyerek tahliye kararı talep etti.

MÜŞTEKİ AVUKAT: "İDDİANAME EKSİK"

Müşteki avukat Nuray Özdoğan ise, saldırının kültürel, dini, hukuki, vb. hiçbir açıdan kabul edilemez olduğunu belirttiği beyanında, iddianamenin eksik olduğunu vurguladı. Sanıkların ifadelerindeki çelişkilere dikkat çeken Özdoğan, ifade değiştirenler ve bilgi saklayanlar olduğunu dile getirdi.

"DELİLLERİ KARARTMA ŞÜPHESİ YOK" İDDİASIYLA TAHLİYE

Mahkeme heyeti ise tutuklu üç sanığın delilleri karartma şüphesi bulunmadığını iddia ederek adli kontrol şartıyla tahliyelerine karar verdi. Bununla birlikte, bir sonraki duruşma için sanıklar hakkında incelemenin genişletilmesi yönünde pek çok karar verildi. Mahkeme heyeti ayrıca, Aysel Tuğluk'un ifadesine başvurulmasına ve polis tutanağını hazırlayan polislerin yanı sıra saldırganlar içerisinde bir arkadaşı bulunan cenaze aracının şoförünün tanık olarak dinlenmelerine karar verdi.

Sarıgazi Halk Festivali yine yasaklandı!

Geleneksel olarak gerçekleştirilen Sarıgazi Halk Festivali'nin 12'si yapılmak istendi. 2014 yılında kolluk kuvvetlerinin festival sürerken kitleye saldırması ile başlayan yasaklama bu yıl da devam etti. Günler öncesinden "OHAL'e, tek tipleşmeye, yozlaşmaya ve eğitimin gericileşmesine karşı mücadeleyi büyütüyoruz!" şiarıyla hazırlıkları süren festivalin ilk bölümü gerçekleştirilirken, festival alanında yapılması planlanan ikinci bölümü OHAL bahanesiyle yasaklandı.

8 Ekim'de yapılan panel "Gerici eğitim müfredatına karşı mücadeleyi büyütüyoruz!" başlığıyla hazırlandı. Sibel Özbudun'un konuşmacı olduğu panelde eğitimin cumhuriyet öncesi ve sonrasında nasıl geliştiği ve günümüzdeki somut

örnekler ile değişimi anlatıldı. Sermaye devletinin dindar ve kindar bir nesil yetiştirme politikasının son dönemde müfredattaki eğitimin ilkokuldan, akademi ayağına kadar nasıl şekillendiği anlatıldı. Sermayenin ihtiyacı olan biat eden nesiller ve ucuz iş gücü politikalarının bir yansıması olduğuna dikkat çekildi. Özbudun'un konuşmasının ardından soru-cevap kısmına geçildi.

Bu kısımda eğitimin gericileşmesine karşı Marksizm'den öğrenmek gerektiği ortaya konularak gericiliğin, yozlaşmanın ancak toplumsal bir devrimle nihai olarak çözümlenebileceği aktarıldı.

Ardından söz alan Temel Demirel, dinsel gericilik karşısında işçi sınıfı ve emekçilerin emek mücadelesini büyüt-

meleri ve bunun üzerinden çalışmalar yürüterek yapay ayrışmaların ortadan kaldırılabileceğine dair vurgularda bulundu. İki saat süren panelde canlı tartışmalar yapıldı.

Festivalin ikinci bölümü olarak saat 18.00'de festival alanında gerçekleştirilecek konser yasaklandı. Bu yasaklara karşın festival bileşenleri, Demokrasi Caddesi'nde buluşarak bir açıklama gerçekleştirdi.

Kolluk kuvvetleri cadde girişini iki taraflı ablukaya alırken bileşen açıklamasını gerçekleştirdi.

"İki kutuplu bir dünyada yaşıyoruz" vurgusu yapılan açıklamada devletin katliamcı kimliğine dikkat çekilerek mücadeleyi büyütme çağrısı yapıldı.

Veli Saçılık'ın annesine soruşturma

KHK ile işten çıkarılmasına karşı Ankara Yüksel Caddesi'nde direnişi sürdüren Veli Saçılık'ın 70 yaşındaki annesi Kezban Saçılık hakkında soruşturma açıldı.

Yüksel'de 13 Haziran'da yapılan eyleme destek veren anne Saçılık, polis saldırısına uğramış, polis tarafından yerlerde sürüklenmişti.

Ankara Cumhuriyet Başsavcılığı, anne Saçılık'ın da aralarında bulunduğu 7 kişi

hakkında 'Toplantı ve Gösteri Yürüyüşleri Kanununa Muhalefet' iddiasıyla soruşturma başlattı.

Kezban Saçılık, polisin uyguladığı işkenceye değinerek, direnişçilerin haklı olduğuna dikkat çekti. Anne Saçılık konuyla ilgili şunları söyledi: "Veli'yi yere düşürdüler. Hepsini birden saldırdı. Veli, yere düştükten sonra dayak yemesini engellemek için araya girip üstüne kapa-

nacaktım. O anda polislerden birisi, dönüp gözümün altına gaz sıkı. Gözümü açamadım, yere düştüm. Başıma da vurmuşlar. Oğlum haklı. Hırsızlık etmedi, devleti soymadı. Oğluma yapılanları görünce dayanamıyorum. Sanki o plastik mermiler bana gelse daha iyi diyorum. Dokunmaya kıyamadığım oğlumu onlar yerde sürüklüyorlar. Bir anne o anda ne hissedebilir? Canım çok acıyor o anlarda."

İstanbul ve Çorlu'da devrimci faaliyetler

İstanbul ve Çorlu'da sınıf devrimcilerinin işçilere ve gençliğe dönük faaliyetleri geçtiğimiz hafta devam etti.

TUZLA

Son dönemde artan vergi yükü, temel ihtiyaçlara getirilen zamlar ve maaşlara yapılacak kesintileri ele alan bildiriler, Tuzla'da işçi servis güzergâhlarının yanı sıra, emekçi mahallerindeki köy derneklerinde ve kahvehanelerde dağıtıldı. İşçi servis güzergâhlarındaki duraklara, Ekim Devrimi'nin 100. yılının işlendiği duvar gazeteleri de yapıldı.

Faaliyetlerde, işçilerden kesintilerle oluşan bütçenin patronlar tarafından yağmalandığı üzerinde durulurken, eşitsizliğin ve adaletsizliğin kaynağında kapitalist sömürü düzeni olduğuna dikkat çekildi. "Kapitalizm köleleştirir, sosyalizm özgürleştirir" başlıklı duvar gazetelerinde, emekçilerin kurtuluşunun sosyalist bir işçi-emekçi cumhuriyetinde olduğu, 100. yıl dönümünde Ekim Devrimi'nin yol gösterdiği vurgulandı.

AVCILAR

Meslek Liseliler Birliği, Avcılar'da bir meslek lisesinin önünde YGS-LYS'nin kaldırılmasını konu alan bildiri dağıtımı gerçekleştirdi. "Üniversite sınav sistemi değiştirildi!" başlığı taşıyan bildiride yapboza dönen eğitim sistemi teşhir edilirken, "Bizler rekabetin değil, dayanışmanın; gericiğin değil, bilimin; egemenlerin değil, bütün toplumun yararına bir eğitim sistemi istiyoruz!" denildi. Liseliler, gelecekleri hakkında söz sahibi olabilmeleri için bir araya gelmeye ve mücadele etmeye çağrıldı.

DGB'liler İstanbul Üniversitesi Meslek Yüksekokulu'nda, geçtiğimiz gün-

lerde gerçekleşen oryantasyon gününe dair bildiri dağıtımı yaptı. Yükseköğül dekanının özel çağrısıyla oryantasyon etkinliğine davet edilen ve kürsüde söz verilen Etiket Sanayicileri Derneği Başkanı Aydın Okay'ın konuşması üzerinde durulan bildiride sermaye-üniversite işbirliğine dikkat çekildi. Üniversitelerin patronların arka bahçesi olmaması gerektiği vurgulanarak gençlik mücadeleye çağrıldı.

KÜÇÜKÇEKMECE

Şahintepe'de de Ekim Devrimi'nin 100. yıl dönümüyle ilgili BDSP imzalı yazılamalar yapıldı. "Gelecek Mutlak Sosyalizm", "Yeni Ekimler İçin İleri", "Sosyalist Ekim Devrimi 100. Yılında" şiarlı

duvar yazılamaları yapıldı. Küçükçekmece MİB, Başakşehir'de metal ve elektrik işçilerine *Metal İşçileri Bülteni*'nin son sayısını ulaştırdı. Bülten dağıtımı sırasında sohbet edilen işçiler çalışma koşullarından şikâyetçi olduklarını belirttiler. Yapılan sohbetlerde Metal İşçileri Birliği ile birlikte hareket edilmesi ve *Metal İşçileri Bülteni*'ne yazı yazılması çağrısında bulunuldu.

ÇORLU

Yoğun mesailer, baskı, mobbing ve düşük ücretlerin olduğu, binlerce işçinin çalıştığı TAYEKS fabrikasında sular durulmuyor. Azgın sömürünün olduğu fabrikada mesailer elden veriliyor. Yasa, hak, hukuk tanımayan TAYEKS patronu büyük bir sefahat içinde yaşarken işçilere asgari

ücretle geçinmenin yollarını öğretmeye çalışıyor. Bu doğrultuda Habitat Derneği "Cebimdeki Gelecek" projesi adı altında "tasarruf alışkanlıklarının ve yatırım becerilerinin geliştirilmesi ve sağlıklı bir finansal geleceğe sahip olmalarına destek olacak bir eğitim" veriyor. DEV TEKSTİL Çorlu Temsilciliği de konuya ilişkin patronun bu pervasızlığını anlatan bildirilerle TAYEKS işçilerine seslendi. Sabah TAYEKS servislerinin kalktığı noktalarda işçilere bildiriler ulaştırıldı.

Çerkezköy Organize Sanayi Bölgesi'ndeki, sendikası ve düşük ücretlere işçi çalıştıran Uğur Tekstil'de ise işten atmalar devam ediyor. Satış rekorları kıran Uğur Tekstil patronu işçiye gelince zam yapmaktan kaçınıyor. Uzun zamandır zam vaadiyle işçileri oyalamakta olan Uğur Tekstil patronu bu duruma isyan eden işçileri işten çıkartıyor. Sonrasında ise İŞKUR'dan işçi alıyor. Yanı sıra patron sendikanın yetki almasına karşı fabrikayı kapatacağını belirterek işçilerin gözünü korkutmaya çalışıyor.

Tüm bu sorunlara karşı 11 Ekim günü 08.00-16.00 vardiya çıkışında DEV TEKSTİL Çorlu Temsilciliği işçilere sessiz kalmamak gerektiğini anlatan, birliğe, DEV TEKSTİL'de örgütlenmeye çağırان bildirileri sözlü ajitasyonlarla dağıttı. İşçiler bildirileri ilgiyle alarak okudu.

İşten atılan ve direnişte olan cam işçileriyle dayanışmak için de Çorlu'da MİB imzalı "Cam işçisi yalnız değildir!" yazılamaları yapıldı.

Hapishanelerde baskı ve saldırılar sürüyor

Sermaye devleti OHAL'le birlikte devrimci tutsaklara karşı saldırılarını arttırarak, tecridi derinleştirmeye çalışıyor.

Bandırma 1 No'lu T Tipi Hapishanesi'nde yayın yasaklarına karşı 25 Eylül'de açlık grevine başlayan Aziz Arslan, Yoldaş Bingöl ve Muharrem Çay adlı tutsaklara işkence yapıldı.

Bir tutsak yakınından aldığımız bilgiye göre, 3 Ekim günü saat 21.00'de 20'ye yakın gardiyan arama bahanesiy-

le girdiği koğuştaki banyo musluklarını kırarak karavanalara el koydu. 24 saat geçmeden tutsaklara yeni bir saldırı gerçekleşirken, koğuştaki bütün eşyalar dağıtıldı.

Açlık grevinin 12. günündeki tutsak Muharrem Çay'ın mahkeme dönüşünde üzerindeki giysilerin yırtılmış olduğu görülürken, Çay'ın şeker, tuz ve limon ihtiyacının karşılanmadığı, kendisinden alınan eşyaların ise mahkeme sonrası geri verilmediği belirtildi. Tutsaklar

yayın ve kitaplarını alana kadar süresiz açlık grevine devam edeceklerini ifade ediyorlar.

Saldırıların sürdüğü **Tekirdağ F Tipi Hapishanesi'**nde de tutsakların açlık görüşe gelen görüşçüleri için kantinden içecek ve yiyecek alması yasaklandı.

Devrimci tutsaklar bu uygulamaların tamamıyla keyfiyete dayalı olduğunu, tutsakların iradelerini yok saymaya ve yeni saldırıların önünü açmaya dönük olduğunu belirtti.

Devrimci tutsaklar olarak bu saldırılara karşı çıkacaklarını, özellikle de tek tip elbiseyi asla kabul etmeyeceklerini, direnecek ve mücadele edeceklerini ifade ettiler.

Ağaçlar kökleri yaşadıkça yaşar

Hasan “Hadi gel senle bir oyun oynayalım” dediğinde çok şaşırmıştı Ezgi. Gözaltına alınanlardan kaynaklı kaygı ve telaşla Hasan’a bir şeyler anlatırken, Hasan oyun oynama sevdasında idi. Ezgi evden çıkıp gidecekti ama Hasan kolundan tutup içeriki odaya sürüklemişti onu.

“Yoldaş, gözaltına alınan yoldaşlarımız için ben de üzgünüm. Ama telaşlı ve kaygılı değilim. Oyuna gelince, az sabret, anlarsın bunun ne oyunu olduğunu” dedi Hasan. Ezgi’ye masanın yanındaki sandalyeyi göstererek “otur” dedi. Kendisi de diğer sandalyeye oturdu. Eğilip yerden bir poşet çıkardı ve içindekileri masaya döktü. Hepsisi de aynı büyüklükte numaralandırılmış tahta parçaları masayı kapladı.

Tahtaları yüksekçe diktörgen bir “kule” gibi dizdi. Sonra “kulenin” ortalarından bir tahta çekti. Hasan tahtayı çekerken Ezgi “Aman yıkacaksın” diye haykırdı. Hasan yine sakın bir şekilde “Telaşa gerek yok yoldaş. Hadi sen de bir tane çek” dedi. Ezgi eli titreyerek bir tahta çekti. Titreyen tahta kendisiyle beraber birkaç tahtayı da yerinden oynattı. Hasan bir tahta daha çekecek gibi yöneldi, ama tahta çekmedi, elinin tersiyle vurup “kuleyi” yıktı. Sonra Ezgi’ye döndü.

“Oyun bitti yoldaş. Tek tek tahtaları çekseydik en az yarısını çekene dek yıkılmazlardı. Neden? Çünkü tahtaları dizirken zorunlu olmadıkça birbirlerine bağlantılı dizmedim. Her tahta var oldukça yapıyı güçlendiriyor ama yok olunca kendi çapı oranında yapıyı güçsüzleştiriyordu. Yapıdan eksilen tahta istese çok çok iki üç tahtayı daha etkiler. Demem o ki, gözaltına alınan yoldaşlar içinde düşünleşen çıksa bile en fazla bir iki kişi için

somut bir şey söyleyebilir. Geri kalan yalan polis fezlekesi olur. Ki bunu kimseyi düşünleştirmeyi başaramadıklarında “gizli tanık” gibi bir heyulayla yapıyorlar. Yani kimse boş boğazlık edip, iç illegalite ilkelerini boşa düşürmediyse ortada üzülecek bir durum var ama kaygılanacak hiç bir şey yok.”

“İyi de sen niye elinin tersiyle yıktın onları?” Ezgi’nin sesinden telaş gitmiş sadece merak vardı.

“Yapıyı sağlam dikmek gerekiyor. Ama elimin altında, yine de istediğim anda elimin tersiyle yerle bir edebileceğimi gösterdim.”

“İyi de neden?” Hasan yine Ezgi’yi kolundan tuttu. Balkona çıktılar. Bahçedeki ağacı gösterdi Hasan.

“Bu ağaç da elimin altında. Peki elimin tersiyle onu yıkabilir miyim?”

“Valla Hasan yoldaş olarak yıkamazsın. Ama yaratıksan belki!”

“Yaratık olmaya ne hacet bir baltayla yarım saat içinde ağacı yıkarım. Peki yık-sam ağaç ölür mü?”

“Ölmez.”

“Neden?”

“Çünkü toprağın altında kökleri var. Süresini bilmiyorum ama kökler yeniden ağaca boy verir. Hatta ağaç daha güçlü olsun diye buduyorlar da.”

“Hah işte yoldaş anlatacaklarımın özü bu. Bir şey daha ekleyeyim. Toprağın altındaki köklerin de yaşıyor olması gerek. Kökler yaşamıyorsa, kestiğim yer 1 milim dahi uzamaz. Yaşayan köklerin belirtisi de toprağın altına doğru uzamasıdır. Eğer kökler uzamıyorsa ağaç da büyümmez ama biraz büyürse o kökler onu taşıyamaz. Bir de yerinde saymak diyaletik düşünürsek zaten gerilemedir, ölmedir. Yani yaşayan kökler toprağı daha derinden, daha sıkı kucaklamayı sürdürür. Bunu yapmıyorsa o kökler zaten ölmüştür, var ama yoktur.”

Ezgi karnını göstererek, “Bu arada yoldaş sakınleşince daha kahvaltı bile yapmadığımı fark ettim. Daha doğrusu o fark ettirdi.” İki yoldaş mutfağın yolunu tuttu. Bu sefer Ezgi, Hasan’ın koluna yapışmıştı.

H. ORTAKÇI

“İşçiler pasta yesin”

Bugüne kadar herkes duymuştur bu sözü. Hatta belki bir çoğumuz kullanmışızdır, en çok işçi direnişlerinde kullanılır. Ekmek parası, ekmek davası, her şey eve ekmek götürülebilmek için, biz ekmeğimizin derindeyiz... Bugün maalesef işçi sınıfının tek derdi ekmek olmuş. Aslında en çok kızdığım sözlerden biri olmuştur bu söz. Niye hep ekmek? Bu türden cümleler kura kura artık işçilerin elinde sadece kuru ekmek kalmış durumda. Sanki patronlar bu sözü duyar gibi bir cevapla, “madem ekmek istiyor-

sun al sana kuru ekmek parası” diyerek işçilere sadece ekmek parasına yeten kölelik ücreti veriyorlar.

İşçi sınıfı artık ekmekten kurtulmalı ve pasta istemelidir. Bu ülkede, bu dünyada fakirler zenginlerden ne isterlerse, istediklerinin daha azını alırlar her zaman. Bu güçle, mücadele ile ilgilidir. İstediklerinin azını bile almak için bunun mücadelesini vermek zorundadırlar. O yüzden işçi sınıfı, patronlardan artık ekmek istemeyi bırakmalı, artık daha fazlasını, pastayı isteyebilmelidir.

Kemal Sunal’ın filmindeki gibi; bakkala gidersiniz, borcunuz vardır. Bakkal ne isterseniz yarısını verecektir ve siz de ihtiyacınızın iki katını istersiniz. Ve o an için istediğinizi elde etmiş olursunuz.

İşçi sınıfı artık kendisinin insan olduğunun farkına varmalı, her şeyin en iyisine kendisini de layık görmeli ve bunun için çıtayı yükseltmelidir. Sömürünün son bulmasını isteyen her işçi artık ekmek istemeyi bırakmalı ve pastanın mücadelesini vermelidir. Pasta, patronların bugüne kadar bizden çaldıklarının çok az bir kısmıdır. Bugün ekmeği bırakıp pastayı isteyemezsek, yarın patronların olmadığı, emeğin sömürülmediği, işçilerin yönettiği bir ülke kuramayız.

ESEN YURT’TAN BİR OKUR

Polis cinayeti ortaya çıktı

Polis cinayetleri trajikomik bahnelerle gizlenmeye çalışılıyor. Bunun en son örneği İzmir Bayraklı’da 14 yaşındaki Yiğitcan Camgöz’ün “çakmak gazından zehirlenerek öldüğü”nın iddia edilmesi oldu.

24 Eylül’de İzmir Bayraklı’da ölmek üzere sokağa bırakılan 14 yaşındaki Yiğitcan Camgöz, Medikal Park Hastanesi’ne kaldırdı. Camgöz burada kurtarılamadı ve hayatını kaybetti.

Camgöz’ün ölümü üzerine ilk polis ve savcılık tutanaklarında, Camgöz’ün ölümü “çakmak gazı ile ölüm” olarak yer aldı. Devriye gezen polis ekibindeki polisler Camgöz’ü ellerinde 2 adet çakmak gazı tüpüyle yerde yatarak bulduklarını söylediler.

KAMERA KAYITLARI POLİSİN YALANINI ORTAYA ÇIKARDI

Basına yansıyan kamera kayıtları ise Camgöz’ün ölümünün yeni bir polis cinayeti olduğunu açığa çıkardı. Kamera kayıtlarında Camgöz’e bir şeyler söyleyen polisin birkaç saniye sonra boğazına sarıldığı, ayağa kalkan Camgöz’ün de polise karşılık verdiği görülüyor. Bunun üzerine polis aracından inen diğer bir polisin de Camgöz’e tekme atmaya başladığı ve biber gazı sıkıldığı görüntülere yansıyor. Camgöz’ü öldüren polisler daha sonra çevresine çöp poşetleri koyarak telefonla konuşmaya başlıyor.

Sosyalist Ekim Devrimi 100. yılında: Gelecek mutlak sosyalizm!

Sosyalist devrim ve demokrasi mücadelesi - V. İ. Lenin

Sosyalist devrim, bir cephede yürütülen tek bir eylem, tek bir çarpışma değil, en şiddetli sınıfsal çatışmaların tüm bir dönemi; bütün cephelerde, yani ekonomi ve politikanın bütün sorunlarında, ancak burjuvazinin mülksüzleştirilmesiyle son bulabilecek bir dizi uzun çarpışmalar dönemidir. Demokrasi mücadelesinin proletaryayı sosyalist devrimden saptrabileceğine ya da sosyalist devrimi geri plana itebileceğine, üstünü örtebileceğine vs. inanmak büyük bir yanılgıdır. Tam tersine, nasıl ki tam demokrasiyi gerçekleştirmeyen bir muzaffer sosyalizm imkansızsa, aynı şekilde, demokrasi için her açıdan tutarlı devrimci mücadele yürütmeyen proletarya da kendisini burjuvazi üzerinde zafere hazırlayamaz.

Demokratik programın maddelelerinden birini, örneğin “ulusların kendi kaderini tayin hakkı”nı, emperyalist dönemde güya “uygulanamazlığı” ya da “hayali” karakteri nedeniyle elden bırakmak da daha az yanlış değildir. Ulusların kendi kaderini tayin hakkının kapitalizm çerçevesinde uygulanamaz olduğu iddiası ya mutlak ekonomik anlamda ya da görece politik anlamda anlaşılabilir.

Birinci anlamda bu iddia teorik olarak temeldendir. Bu anlamda kapitalizm çerçevesinde

si içinde “emek parası” ya da krizlerin ortadan kaldırılması gibi şeyler uygulanamazdır. Fakat ulusların kendi kaderini tayin hakkının aynı şekilde uygulanamaz olduğu yanlıştır. İkincisi, bir tek örnek bile, yani Norveç’in 1905 yılında İsveç’ten ayrılması bile, bu anlamda “uygulanamazlığı” çürütmeye yeter. Üçüncüsü, örneğin İngiltere ve Almanya’nın mevcut politik ve stratejik ilişkilerinde ufak bir değişiklik halinde, bugün ya da yarın, yeni devletlerin -örneğin bir Polonya, Hint vs. devletin- kurulmasının “uygulanabilir” olduğunu reddetmek gülünçtür. Dördüncüsü, yayılma çabasındaki mali sermaye, “en özgür” demokratik ve cumhuriyetçi hükümeti ve “bağımsız” da olsa herhangi bir ülkenin seçilmiş memurlarını “serbestçe” satın alıyordu ve bundan sonra da alacaktır.

Genelde sermayenin egemenliği gibi mali sermayenin egemenliği de, politik demokrasi alanındaki hiçbir değişiklik ile ortadan kaldırılamaz. Ve ulusların kendi kaderlerini tayin hakkı tamamen ve yalnızca bu alanda bulunmaktadır. Fakat mali sermayenin bu egemenliği, sınıfsal baskının ve sınıf mücadelelerinin daha özgür, daha geniş ve daha açık bir biçimi olarak politik demokrasinin önemini ortadan kaldırmaz. O nedenle, kapitalizmde politik demokrasinin taleplerinden birinin ekonomik anlamda “uygulanamazlığı” üzerine açıklamalar, kapitalizmin bir bütün olarak siyasi demokrasiyle genel ve temel ilişkilerinin teorik olarak yanlış bir tanımlanmasına yol açar.

İkinci durumda bu iddia eksik ve yanlıştır. Çünkü emperyalizmde sadece ulusların kendi kaderlerini tayin hakkı değil, siyasi demokrasinin bütün temel talepleri ancak eksik, sakatlanmış ve nadir bir istisna olarak (örneğin 1905

yılında Norveç’in İsveç’ten ayrılması) “uygulanabilir”dir. Tüm devrimci sosyal-demokratlar tarafından ileri sürülen sömürgelerin derhal kurtuluşu da hakeza bir dizi devrim gerçekleşmeden “uygulanamaz”dır. Fakat buradan asla, sosyal-demokrasinin bütün bu talepler uğruna derhal ve kararlı bir mücadeleden vazgeçmesi sonucu çıkmaz. Bu sadece burjuvazinin ve gericiğin ekmeğine yağ sürmek olurdu: Tam tersine, bütün bu talepleri reformistçe değil, sınıfsal devrimci biçimde formüle etmek, kendini burjuva legalitesiyle sınırlamamak, tersine bu sınırları parçalamak, parlamento sahnesinde görünmekle ve yüzeysel protestolarla yetinmemek, kitleleri, proletaryanın burjuvaziye doğrudan saldırısına, yani burjuvaziye mülksüzleştiren sosyalist devrime kadar bütün demokratik talepler için mücadeleyi genişleterek ve teşvik ederek aktif mücadeleye çekmek gereklidir. Sosyalist devrim sadece büyük bir grev ya da bir sokak gösterisi ya da bir açlık isyanı, bir askeri ayaklanma ya da sömürgelerde bir isyandan değil, Dreyfus Davası ya da Zabem Olayı gibi herhangi bir politik krizden ya da ezilen ulusların ayrılması sonucunda yapılacak bir referandumdan ya da benzeri bir şeyden alev alabilir.

Emperyalizm çağında ulusal baskının güçlenmesi, sosyal-demokratların ulusların ayrılma özgürlüğü için burjuvazinin dediği gibi “ütopik” mücadeleden vazgeçmesini değil, bilakis tam tersine, bu zeminde de oluşan bütün çatışmalardan burjuvaziye karşı kitle eylemleri ve devrimci mücadelelere vesile olarak daha fazla yararlanmasını zorunlu kılar.

(Seçme Eserler, Cilt: 5, İnter Yayınları, s.304-305)

